

ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

35

Τ Ε Υ Χ Ο Σ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ / ΑΠΡ-ΜΑΙ-ΙΟΥΝ 2010 / ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ 6358

Σχέδιο υπάρχει

Εδώ και λίγο καιρό τίποτα δεν είναι πια όπως το ξέραμε: όχι μόνο επειδή μια κυβέρνηση εκλέχτηκε με ένα πρόγραμμα και εφαρμόζει ένα άλλο, όχι μόνο επειδή τα μέτρα που παίρνει γίνονται για μια ακόμη φορά τους «συνήθεις ύποπτους», όχι μόνο επειδή κανείς δεν πιστεύει ότι τα μέτρα θα φέρουν αποτέλεσμα, αλλά κυρίως γιατί κάποιες αλήθειες έγιναν φανερές με τρόπο τόσο ανάγλυφο και σε πάρα πολύ κόσμο που τα επιχειρήματα απόδειξής τους πια περιπτεύουν.

Παράλληλα, αυτό που γίνεται επιτακτικά αναγκαίο είναι επεξεργασίες που, ξεκινώντας από τις δεδομένες αλήθειες, να αρχίσουν να συνθέτουν μια πρόταση που να αποτελέσει πραγματικά νέα προοπτική για τη χώρα.

Μια προοπτική για τους ανθρώπους και το περιβάλλον και όχι για οικονομικούς δείκτες που ανεβοκατεβαίνουν ανάλογα με τα κέφια του χρηματοπιστωτικού συστήματος, δείκτες που απεικονίζουν την ευημερία με ένα «μέσο όρο» μεταξύ κερδοσκοπικών και ανέργων.

σμών και ορίων του δημόσιου χρέους, «βροθώντας» την Ελλάδα; **Ο λόγος ανησυχίας τους σήμερα, με αφορμή και την κρίση, είναι ότι τα συμφέροντά τους απαιτούν ακόμη μεγαλύτερο έλεγχο και αποτελεσματικότερη εκμετάλλευση της χώρας.** Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί αν γίνουν πιο γρήγορα και εκβιαστικά όσα εδώ και δεκαετίες δρομολογούνται και προχωρούν βήμα - βήμα, αλλά όχι τόσο γρήγορα όσο θα ήθελαν απ' ενός εξαιτίας των αντιστάσεων της κοινωνίας και εφ' ετέρου λόγω του διαταγμού των κομμάτων εξουσίας να επιβάλλουν ότι συνεπάγεται για αυτά μεγάλο πολιτικό κόστος. Αναφερόμαστε στις λεγόμενες «διαρθρωτικές αλλαγές», στις ιδιωτικοποιήσεις, στη διάλυση του δημόσιου τομέα και του όποιου κοινωνικού κράτους υπήρξε σε μια χώρα σαν τη δικιά μας όπου όλες οι κυβερνήσεις έκλειναν το μπίσι σε «μικρούς» και «μεγάλους» λέγοντας: «Δεν κάνω και πολλά για σένα αλλά μπορώ να σ' αφήσω να κάνεις ότι θέλεις εσύ ο ίδιος για σένα χωρίς να σε ελέγξω, από φοροδιαφυγή και εισφοροδιαφυγή μέχρι αυθαιρεσία, από συνδιαλλαγή μέχρι κερδοσκοπία».

Αναρωτιέται λοιπόν κανείς γιατί κατηγορούν σήμερα την κυβέρνηση ότι δεν έχει σχέδιο. Σχεδιασμός υπάρχει, είναι πολύ συγκεκριμένος και αποτυπώνεται σε όλα τα μέτρα που παίρνει ή εξαγγέλλει ότι θα πάρει.

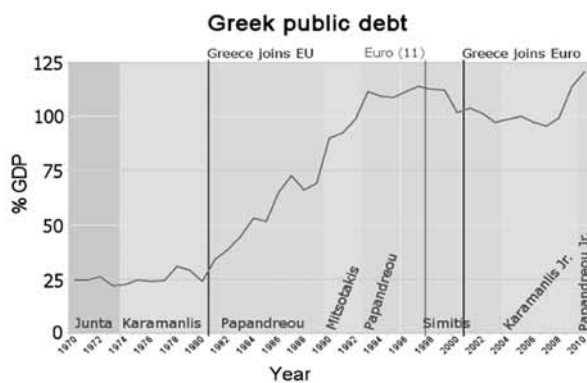
Ο σχεδιασμός αυτός αποτυπώνεται:

- στην πολιτική που επιχειρεί να εναρμονίσει τη χώρα με τις πιο ακραίες πρακτικές εμπορευματοποίησης βασικών αγαθών όπως το νερό και η ενέργεια, όπως αναλυτικά αναφερόμαστε στις σελ. 3, 4, και 5,
- στην πολιτική της απόλυτης διαπόμευσης του δημόσιου τομέα προκειμένου πριν τον καταργήσει να τον οδηγήσει στο περιθώριο, ανοίγοντας απόλυτα το δρόμο στις ιδιωτικοποιήσεις, και τις «ευέλικτες» διαδικασίες,
- στη λογική που ενώ επικαλείται διαφάνεια και διαβούλευση υποκαθιστά σήμερα ακόμη και την κυβέρνηση με κάθε λογής συμβούλους που συχνά εκπροσωπούν ακριβώς τα συμφέροντα που είναι υπεύθυνα για τα προβλήματα της χώρας,
- στην απουσία προγραμματισμού που εδραϊώνει την υπαγωγή της χώρας στους ευρύτερους σχεδιασμούς ευρωπαϊκών και διεθνών οικονομικών κέντρων,
- στη συστηματική απαξίωση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας, στην οριοθέτηση της έρευνας και των Πανεπιστημίων σε ρόλο μελετητικών γραφείων όπου η κυβέρνηση και όλος ο δημόσιος τομέας προσφεύγει και στην περαιτέρω προώθησή τους σε γραφεία υποστήριξης των επιχειρήσεων,
- στην εμμονή στο μοντέλο της προσέλκυσης μεγάλων επενδύσεων χωρίς να μπαίνει ποτέ κανείς στη διαδικασία να αποδείξει αν και κατά πόσο συμφέρουν τον τόπο, επενδύσεις που περιέρχονται στην εποπτεία του πρωθυπουργού επειδή εκείνος κρίνει αναγκαίο να γίνει «by pass» πάλι στη Δημόσια Διοίκηση», (2)
- στην εγκατάλειψη της περιφέρειας με προσωρινό αντίδοτο την πολιτική των επιδοτήσεων και την επιλεκτική υποστήριξη των μη δικαιούχων, όπως είναι οι επιστήμονες, μέσω της μικροπολιτικής.
- Εν τέλει, στη συστηματική ρύθμιση της απορρύθμισης όπως πολλές φορές έχουμε πει.

Είναι ο ίδιος σχεδιασμός που υλοποιείται εδώ και πολλά

χρόνια και που το Μνημόνιο ήρθε μόνο για να επισπεύσει και να εκβιάσει αδειοποιώντας το φόβο της κοινωνίας για τα χειρότερα! Όμως τα χειρότερα είναι ήδη εδώ και εδράζονται στο ίδιο το Μνημόνιο που υπέγραψε η κυβέρνηση και τα αποτελέσματά του ήδη ζούμε αλλά και στις διασφαλίσεις που παρέχει για τους πιστωτές, όπως:

στη διάταξη που τέθηκε για να δεσμεύσει τη χώρα προβλέποντας ότι: *ο Δανειολήπτης (Σ.Σ. η Ελλάδα) αμετάκλητα και άνευ όρων παραιτείται από κάθε ασυλία που έχει ή πρόκειται να αποκτήσει, όσον αφορά τον ίδιο ή τα περιουσιακά του στοιχεία, από νομικές διαδικασίες σε σχέση με την παρούσα Σύμβαση (Σ.Σ.το Μνημόνιο), περιλαμβανομένων, χωρίς περιορισμούς, της ασυλίας όσον αφορά την άσκηση αγωγής, δικαστική απόφαση ή άλλη διαταγή, κατάσχεση, αναστολή εκτέλεσης δικαστικής απόφασης ή προσωρινή διαταγή, και όσον αφορά την εκτέλεση και επιβολή κατά των περιουσιακών στοιχείων του στο βαθμό που δεν το απαγορεύει αναγκαστικός νόμος, στη διάταξη ότι:*

ο ορισμός του αγγλικού δικαίου ως εφαρμοστέου δικαίου για την Σύμβαση αποτελεί έγκυρη επιλογή δικαίου, που δεσμεύει το Δανειολήπτη σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, που τέθηκε επειδή το αγγλικό δίκαιο είναι πολύ σκληρότερο για τους δανειολήπτες από αυτό της χώρας μας, στη διάταξη:

ούτε ο Δανειολήπτης ούτε τα περιουσιακά του στοιχεία έχουν ασυλία λόγω εθνικής κυριαρχίας ή διαφορετικά λόγω της δικαιοδοσίας, κατάσχεσης - συντηρητικής ή αναγκαστικής - ή αναγκαστικής εκτέλεσης σε σχέση με οποιαδήποτε ενέργεια ή διαδικασία σχετικά με τη Σύμβαση, που αποδεικνύει ότι τα σενάρια για εκποίηση δημόσιας περιουσίας δεν αποτελούν σενάρια διεστραμμένης φαντασίας των γερμανικών και άλλων εφημερίδων.

Σήμερα «αλλάζουμε» πηγαινόντας ολοταχώς στην κατεύθυνση μεγιστοποίησης των παραγόντων που οδήγησαν στην κρίση.

Στόχος των μέτρων είμαστε εμείς και οι μικροί και μεγάλοι αγώνες μας, που κανένας πολιτικός φορέας δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να αθροίσει και που συχνά ούτε κι εμείς οι ίδιοι είχαμε πλήρη συνείδηση της σημασίας τους!

1 <http://www.youtube.com/watch?v=31N40JLcHKM>.

2 <http://www.euro2day.gr/news/economy/124/articles/583187/Article.aspx>

Οικονομικούς δείκτες που διαμορφώνονται με προτεραιότητα την ευημερία κυρίαρχων οικονομικών που δε διατάζουν προκειμένου να διατηρήσουν τα προνόμια να εκσυγχρονίζουν οποιoκυοκρατικές πρακτικές.

Οικονομικούς δείκτες που ακόμη και σήμερα δείχνουν την Ελλάδα να περιλαμβάνεται στις 50 πλουσιότερες χώρες του κόσμου, δίνοντας έτσι το μέτρο της ανισότητας ανάμεσα στην ευημερία των αριθμών και την εξαθλίωση μεγάλου μέρους της κοινωνίας.

Οι Ευρωπαϊκοί Εταίροι μας:

- γνώριζαν από πότε και πόσο είχε ανέβει στην Ελλάδα το δημόσιο χρέος και τα ελλείματα,
- ήξεραν μέσα από έρευνα της ίδιας της Κομισιόν (2002) ότι το 42% των κοινοτικών εισοδημάτων έφευγε από τη χώρα σε εισαγωγές τεχνολογίας όταν ενέκριναν -υποτίθεται- δυσφορώντας- τα διάφορα Πλαίσια Στήριξης,
- δεν αγνοούσαν φυσικά ότι όλοι τους κρίσιμους τομείς της οικονομίας κυριαρχούσαν καρτέλ και μονοπωλιακές πρακτικές όταν μιλούσαν για ανταγωνιστικότητα που δόθηκε εξυπηρετεί τον καταναλωτή,
- ήξεραν λοιπόν καλύτερα από τον καθένα την κατάσταση αλλά δεν «ανησυχούσαν» όσο οι «δείκτες ανάπτυξης» ευημερούσαν.

Κι ενώ τα γνώριζαν όλα αυτά «έβγαζαν και συνεχίζουν να βγάζουν λεφτά στην πλάτη της Ελλάδας», όπως καταγγέλλθηκε στο Ευρωκοινοβούλιο (1) υποχρεώνοντάς την να αγοράζει αμυντικά συστήματα και μάλιστα να επιβαρύνεται με ποσοστό δαπανών μη συμβατό με τους κοινοτικούς κανόνες. Τι άλλοξε τώρα; Τι τους έκανε να παραβούν ακόμη και το ευαγγέλιό τους, το Σύμφωνο Σταθερότητας, με τις επιταγές περί ισοσκελισμένων προϋπολογισ-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ✓ Οι εκλογές στο ΤΕΕ/ΤΑΚ **σελ.2**
- ✓ Κύρια Καρτάλη πείτε το στο κ. Δήμαρχο! **σελ.3**
- ✓ Εκλογές ΕΜΔΥΔΑΣ Αν. Κρήτης **σελ.4**
- ✓ Επιλογή Προϊσταμένων... **σελ. 5**
- ✓ Σε ποιόν ανήκει το νερό; **σελ. 6**
- ✓ Η κρίση του Homo Oikonomikos **σελ. 8**

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΣΤΟ ΤΕΕ/ΤΑΚ

Την επόμενη ημέρα των εκλογών η πρώτη δήλωση του Προέδρου του ΤΕΕ/ΤΑΚ ήταν ένα γενικό κάλεσμα για ενότητα. Θεωρούμε ότι η δήλωση αυτή είναι μόνο για ευρεία κατανάλωση. Όχι μόνο γιατί οι παρατάξεις των μηχανικών δεν είναι δυνατόν να καλούνται και να προσκαλούνται σε ενότητα δια του τύπου, μα κυρίως γιατί η ενότητα είναι ένα σοβαρό πολιτικό ζήτημα που δεν αποφασίζεται αλλά κατακτιέται στη βάση κοινών αντιλήψεων και θέσεων.

Στις 6/5 η ΑΜΑΚ με κείμενο της που έκανε εκτεταμένη αναφορά στην οικονομική κρίση και θεωρώντας ότι «η μόνη πρόταση που πρέπει να υπάρξει για το ΤΕΕ-ΤΑΚ και κατ'επέκταση για το ΤΕΕ, είναι η εξεύρεση τρόπου σύγκλισης όλων των δυνάμεων» κάλεσε όλες τις παρατάξεις του ΤΕΕ-ΤΑΚ «αντιλαμβάνομενοι την θέση που έχει περιέλθει η Χώρα, να στέρξουν σε μια κοινή ενωτική προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή, μακριά από μικροκομματικές ή άλλες σκοπιμότητες και προσωπικές φιλοδοξίες. Τις καλούμε στο τραπέζι του διαλόγου για να βρούμε τις κοινές μας συνιστώσες με στόχο την ανακαίτιση της καθοδικής πορείας και την επαναφορά της χώρας στο δρόμο της ανάπτυξης.»

Στις 17/5 η ΠΑΣΚ-Σ με ανοικτή πρόσκληση, που δεν απευθυνόταν μόνο στις παρατάξεις (δημοσιεύτηκε στο Ταυ 89), κάλεσε «σε μια κοινή συνάντηση για να συζητήσουμε το αποτέλεσμα της εκλογικής διαδικασίας, να αξιολογήσουμε τα δεδομένα και την κοινή μας διαδρομή μέχρι τώρα και κυρίως να αναζητήσουμε ένα πλαίσιο οργανωτικών και προγραμματικών προσεγγίσεων για το χώρο του επιμελητηρίου τα επόμενα δύσκολα χρόνια.» Η συνάντηση αυτή έγινε στις 20/5 και πήραν μέρος αρκετοί συνάδελφοι. Αναπτύξαμε τις απόψεις μας, (δημοσιεύθηκαν ήδη στο Ταυ 89), όμως παρά το γεγονός ότι κίνησαν το ενδιαφέρον μεμονωμένων συναδέλφων από όλες τις παρατάξεις δε φάνηκε να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη. Το επόμενο βήμα ήταν ήδη προαποφασισμένο από την ΠΑΣΚ-Σ, έβρισκε σύμφωνες τις υπόλοιπες παρατάξεις και ήταν να γίνει επόμενη συνάντηση που θα συζητούσε την «προγραμματική σύγκλιση» και βέβαια τη διανομή των διακριτών θέσεων στα όργανα του ΤΕΕ/ΤΑΚ.

Στη συνάντηση αυτή, που έγινε στις 26/5 πήραμε

μέρος καταθέτοντας τη δική μας πρόταση και ζητώντας από όλους να τοποθετηθούν. Ο Πέτρος ο Ινιωτάκης (ΠΑΣΚ-Σ) είπε ότι διαφωνούσε «βαθεία πολιτικά» με την πρότασή μας, ο Γιάννης ο Βαϊλάκης (ΠΑΣΚ-Σ) δεν καταλάβαινε πως θα μπορούσε να γίνει να αναλάβουμε τη θέση του Προέδρου της Αντιπροσωπείας χωρίς να ψηφίσουμε για τον Πρόεδρο στη Διοικούσα την ΠΑΣΚ, ο Οδυσσέας ο Σγουρός (ΠΑΣΚ-Σ) μας έκανε σκληρή κριτική επειδή τολμήσαμε να αμφισβητήσαμε την ιδέα της «προγραμματικής σύγκλισης», η Χαρά η Τριαματάκη (ΔΚΜ) διαφωνούσε γενικώς, ο Μανώλης ο Σωμαράκης (ΑΜΑΝ) θεώρησε ότι «θέσαμε τον εαυτό εκτός συζήτησης με τη στάση μας», ο Γιάννης ο Κασαπάκης (ΔΕΜ) δεν ήταν παρών και οι εκλεγμένοι της Πανεπιστημονικής επέλεξαν πολιτικά να μην έρθουν καθόλου στη συζήτηση.

Κι όμως, η πρότασή μας ήταν σαφής κι ενωτική, η πιο ενωτική πρόταση που μπορούσε να γίνει με δεδομένες τις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις παρατάξεις του ΤΕΕ/ΤΑΚ κι εξασφάλιζε την πιο αναλογική εκπροσώπηση στα όργανα της Διοικούσας Επιτροπής και της Αντιπροσωπείας.

Οι συναντήσεις των παρατάξεων, πλην Πανεπιστημονικής, συνεχίστηκαν μέχρι και δυο μέρες πριν από τη συνεδρίαση της Αντιπροσωπείας που έγινε για την εκλογή των οργάνων. Οι μόνοι που κατόρθωσαν να «συγκλίνουν» ήταν η ΠΑΣΚ -Σ, η ΔΕΜ και τμήμα της ΔΚΜ, με το άλλο τμήμα να καταθέτει την αντίθεσή του στο Προεδρείο της Αντιπροσωπείας. Σ' αυτές τις συνθήκες εκτιμήσαμε ότι μπορούσαμε να διεκδικήσουμε τρεις θέσεις στη Δ.Ε. και το πετύχαμε. Στη Δ.Ε. συμμετέχουν από την ΑΜΑΚ οι:

Νίκος Κατσαράκης

Χημικός Μηχανικός – Καθηγητής ΤΕΙ,

Κώστας Μπάκιντας

Τοπογράφος Μηχανικός – Ελεύθ. Επαγγελματίας

Βάννα Σφακιανάκη

Αρχιτέκτων – Δημόσιος Υπάλληλος.

ΕΚΛΟΓΕΣ 2010 - ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΟΥ ΤΕΕ/ΤΑΚ						
ΠΑΡΑΤΑΞΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΩΝ		ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΔΡΩΝ		ΠΟΣΟΣΤΟ %	
	2006	2010	2006	2010	2006	2010
ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΝΕΟΙ (ΑΜΑΝ)	90	78	3	3	6,39	5,10
ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ (ΑΜΑΚ)	307	376	11	13	21,80	24,60
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΔΕΜ)	25	33	1	1	1,77	2,20
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΔΚΜ)	323	251	11	9	22,94	16,30
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ	45	65	2	2	3,20	4,20
ΠΑΣΚ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ	583	722	21	25	41,41	47,10
ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ		7				0,50
ΕΓΚΥΡΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ	1408	1532	50	53	100,00	100,00

ΕΚΛΟΓΕΣ 2010 - ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΤΕΕ/ΤΑΚ			
ΠΑΡΑΤΑΞΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΩΝ	ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΔΡΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ %
ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ (ΑΜΑΚ)	562	2	39,44
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΔΚΜ)	203	1	14,24
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ	91		6,39
ΠΑΣΚ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ	569	2	39,93
ΕΓΚΥΡΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ	1425	5	100,00

ΕΚΛΟΓΕΣ στο ΤΕΕ/ΤΑΚ

Στις εκλογές της 25^{ης} Απριλίου η ΑΜΑΚ συγκέντρωσε ένα υψηλό ποσοστό στο αποτέλεσμα για την Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ/ΤΑΚ: 24,54%, 13 έδρες και ποσοστιαία αύξηση 11,04%. Το ποσοστό αυτό είναι πολύ σημαντικό αν ληφθεί υπόψη ότι η ΑΜΑΚ δεν στηρίζεται σε κομματικούς μηχανισμούς, με ότι αυτό συνεπάγεται, αλλά μόνο στη δουλειά της. Όμως, το ποσοστό αυτό δεν αντικατοπτρίζει ούτε τη δυναμική της παράταξης, ούτε την εμπιστοσύνη των συναδέλφων στο σύνολό τους, απόδειξη ότι στο αποτέλεσμα για το Πειθαρχικό Συμβούλιο του ΤΕΕ/ΤΑΚ, το ποσοστό της ΑΜΑΚ έφτασε στο 39,44%. Ευνόητοι είναι οι λόγοι που αυτό συνέβη, όχι μάλιστα για πρώτη φορά. Σε κάθε εκλογική διαδικασία το όριο της εμπιστοσύνης των συναδέλφων στην παράταξή μας, στο όραμά μας και τη στάση μας -διαρκή διεκδίκηση για άσκηση του ρόλου και του έργου μας με αξιοπρέπεια-, παραβιάζεται από την άσκηση μικροπολιτικής και συνδιαλλαγής, από μεγάλα λόγια και υποσχέσεις, που αποδεικνύονται στη συνέχεια κενά περιεχομένου.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΣΤΟ ΤΕΕ/ΤΑΚ*

Η πρόταση που παρουσιάσαμε βασιζόταν στο σκεπτικό ότι:

Στο ΤΕΕ/ΤΑΚ, έχει κατακτηθεί μια δυνατότητα συνεργασίας των παρατάξεων, ωστόσο μεταξύ των παρατάξεων υπάρχουν σημαντικές διαφορές που εμποδίζουν την προγραμματική σύγκλιση. Η οποιαδήποτε προγραμματική σύγκλιση είναι δύσκολο να εξασφαλιστεί την ουσιαστική σύγκλιση.

Η διατήρηση του κλίματος συνεργασίας στο ΤΕΕ/ΤΑΚ παρ' όλα αυτά είναι αναγκαία. Η δημιουργία «συμπολίτευσης» στο ΤΕΕ/ΤΑΚ είναι το πρώτο που την εμποδίζει και που συνεπάγεται και τη δημιουργία «αντιπολίτευσης». Η πρακτική αυτή εξ'άλλου, που περιβάλλεται και ωραιοποιείται από μια θεώρηση προγραμματικής σύγκλισης, περιορίζει τις παρατάξεις σε αλληλοδεσμεύσεις που συχνά καταλήγουν σε συναλλαγή. Η δημιουργία «συμπολίτευσης», θεωρείται αυτονόητη αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι.

Θεωρούμε ως μοναδική βάση συνεργασίας το σεβασμό και τη διασφάλιση της διαφοράς που υπάρχει ανάμεσά μας και όχι την ανάληψη της διαχείρισης των ορίων της «ενότητας» από την πλειοψηφούσα παράταξη που λειτουργεί με την ασφάλεια του συσχετισμού δυνάμεων των εδρών της στη Δ.Ε.

Για όλους τους παραπάνω λόγους η πρότασή μας ήταν η συγκρότηση να βασιστεί στις παρακάτω αρχές:

Καμιά δέσμευση των παρατάξεων σε επίπεδο προγραμματικό πριν από τη συγκρότηση των οργάνων.

Μοναδική δέσμευση των παρατάξεων η διάταξη των δυνάμεων στα όργανα με απλή αναλογική.

Καμιά δέσμευση των παρατάξεων να αλληλοψηφιστούν με σκοπό τη διανομή «θέσεων» μεταξύ τους.

Δέσμευση όλων των παρατάξεων για εκπροσώπηση όλων των παρατάξεων στη Δ.Ε. ή στο Προεδρείο της Αντιπροσωπείας.

Ανάληψη ευθύνης από όλες τις παρατάξεις σε όποιο βαθμό αυτό τους αναλογεί από το εκλογικό αποτέλεσμα.

Για κάθε άλλο θέμα η συζήτηση θα μπορούσε να συνεχιστεί αν και στο βαθμό που θα υιοθετούσαν οι παρατάξεις τις παραπάνω αρχές. Όμως δεν τις υιοθέτησαν και τα προβλήματα έχουν ήδη αρχίσει...

* Η πλήρης πρότασή μας δημοσιεύεται στο ΤΑΥ Νο 90.

ΝΕΡΟ...ως εμπόρευμα

Η ανακοίνωση ήταν λιτή και κυκλοφόρησε ευρύτατα στις 13 Απριλίου 2010.

«Σε αδιέξοδο κατέληξε η υπουργική διάσκεψη της Βαρκελώνης για την «Ένωση για τη Μεσόγειο» όπου τελικά δεν υιοθετήθηκε το σχέδιο της Μεσογειακής Στρατηγικής Υδάτων, ενός ολοκληρωμένου σχεδίου για τη διαχείριση και την προστασία των νερών των μεσογειακών χωρών. Στη διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 12 και 13 Απριλίου συμμετείχε ο ειδικός γραμματέας Υδάτων κ. Ανδρέας Ανδρεαδάκης, ενώ σύμφωνα με την ανακοίνωση του ΥΠΕΚΑ, «παρά το κλίμα γενικής συναίνεσης και την κοινή προσπάθεια που έκανε η Ελλάδα μαζί με άλλες 40, από τις συνολικά 43 χώρες που συμμετείχαν, δεν επιτεύχθηκε απόλυτη ομοφωνία, για πολιτικούς λόγους (Σ.Σ.: η υπογράμμιση δική μας)».

«Είναι μια δυσάρεστη εξέλιξη που εγκυμονεί τον κίνδυνο ακύρωσης επίπονων προσπαθειών δύο ετών, στις οποίες η Ελλάδα είχε ενεργή συμμετοχή. Το νερό μπορεί και πρέπει να αποτελέσει παράγοντα συνεργασίας μεταξύ των λαών, αλλά αποδεικνύεται ότι αυτό δεν είναι πάντα εύκολο. Ωστόσο, η συμφωνία όλων των χωρών επί της ουσίας του κειμένου της Μεσογειακής Στρατηγικής Υδάτων δημιουργεί βάσιμες προσδοκίες ότι τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν θα επιλυθούν στο άμεσο μέλλον», δήλωσε ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ κ. Ανδρεαδάκης.

Είναι γνωστό ότι η **Ευρωμεσογειακή Συνεργασία**, στην οποία συμμετέχουν 37 χώρες και ξεκίνησε πριν από δεκαπέντε χρόνια στη Σύνοδο Κορυφής της Βαρκελώνης (1995) έχει βάλει στόχο τη δημιουργία Ζώνης Ελεύθερου Εμπορίου μέχρι το 2010,

- στη βιομηχανία
- στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας,
- στις ενεργειακές υποδομές,
- στις τηλεπικοινωνίες,
- στις Μεταφορές,
- στο ναυπηγοεπισκευαστικό τομέα,
- στη διαχείριση των υδάτινων πόρων,
- στον τουριστικό τομέα,
- στην Εκπαίδευση και τον Πολιτισμό.

«Οι προοπτικές που διανοίγονται για τις επιχειρήσεις είναι μεγάλες, καθώς η δημιουργία ενιαίου οικονομικού χώρου προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες επιχειρηματικής δράσης σε πολλούς τομείς: στην αξιοποίηση υδάτινων πόρων και πόσιμου νερού, στην απορρύπανση των θαλάσσιων περιοχών, στην προστασία των δασών, στη βελτίωση συστημάτων υγείας, στην καταπολέμηση νέων ασθενειών και στον εκσυγχρονισμό των εκπαιδευτικών συστημάτων...» υπογράμμισε ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων πριν ένα χρόνο σε Δελτίο Τύπου για τις εργασίες του Διεθνούς Ευρω-Μεσογειακού Επιχειρηματικού Φόρουμ: "Bridging the Mediterranean: The Athens Business Forum", της 9/7/2009 που διοργάνωσε ο ΣΕΒ στην Αθήνα.

Γενέθλιος γη των ιδιωτικοποιήσεων στο νερό είναι η Γαλλία στην οποία ήδη από την εποχή του Ναπολέοντα οι ιδιώτες εμπλέκονται στη διαχείριση της ύδρευσης. Σήμερα οι γαλλικές Suez και Veolia κυριαρχούν στην παγκόσμια αγορά νερού με άλλες δέκα περίπου μεγάλες επιχειρήσεις νερού χαρίζοντας σε ολόκληρο τον κλάδο την προσωνομία οι Βαρόνοι του Νερού, και παρέχουν υπηρεσίες ύδρευσης και αποχέτευσης σε περισσότερους από 200 εκατομμύρια πελάτες σε 150 χώρες. Η δε Suez συμπεριλαμβάνεται μεταξύ των κορυφαίων 100 εταιριών στον κόσμο με κύκλο εργασιών το 2008 12,4 δις ευρώ. Μια άλλη επιχειρηματική δραστηριότητα, ταχύτητα αναπτυσσόμενη και εξαιρετικά ρυπογόνα, που συχνά διαφεύγει της προσοχής μας είναι αυτή του εμπορεύσιμου νερού με τις Nestle, Coca-Cola, Pepsi κ.α. **Η έκρηξη των ιδιωτικοποιήσεων του νερού έγινε την δεκαετία 1990-2000.** Από τις δώδεκα χώρες με ιδιωτικά δίκτυα νερού του 1990 φτάσαμε το 2002 στις 56 χώ-

ρες σε ολόκληρο τον κόσμο, σε φτωχές, αναπτυσσόμενες αλλά και ανεπτυγμένες χώρες, που εξυπηρετούν περίπου 550 εκατ. ανθρώπους, Σήμερα υπολογίζεται ότι καλύπτουν το 9% της παγκόσμιας αγοράς.

Η Διεθνής Τράπεζα άσκησε πιέσεις στις κυβερνήσεις ειδικά των φτωχών χωρών να προχωρήσουν σε ιδιωτικοποιήσεις σε αντάλλαγμα των δανείων που ζητούσαν, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου προωθούσε κανόνες απελευθέρωσης του διεθνούς εμπορίου φυσικών πόρων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινούνταν στην ίδια κατεύθυνση παρότι το Ευρωκοινοβούλιο δήλωνε ότι το νερό δεν πρέπει να υπόκειται στους κανόνες της αγοράς.

Το ίδιο διάστημα πληθαίνουν οι καταγγελίες ότι **οι βαρόνοι του νερού χρησιμοποιώντας σχέσεις διαπλοκής με ΜΜΕ και τον πολιτικό κόσμο ασκούν ισχυρές πιέσεις σε κυβερνήσεις και οργανισμούς να αλλάξουν νομοθεσίες και προδιαγραφές στην κατεύθυνση «απελευθέρωσης» της αγοράς.** Ταυτόχρονα πρωτοστατούν στις διεθνείς οργανώσεις και φόρουμ με στόχο την χειραγώγησή τους... Γρήγορα η ιδιωτικοποίηση προκάλεσε την έντονη αντίθεση πολιτικών και κοινωνικών ομάδων, οργανώσεων προστασίας του περιβάλλοντος και των ανθρώπινων δικαιωμάτων και οι αντιδράσεις μερικές φορές αντιμετωπίστηκαν με βίαιη καταστολή. **Αρχίζει να αναπτύσσεται τάση επιστροφής στο δημόσιο τομέα των υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης με κορυφαίο παράδειγμα το Παρίσι.** Αρκετές πόλεις και χώρες πχ Ολλανδία με ευρεία διακομματική στήριξη προσχωρούν σε απαγορεύσεις των ιδιωτικοποιήσεων. Μια σειρά αποτυχιών οδήγησαν ακόμα και τη Δ.Τ να παραδεχτεί ότι η ιδιωτικοποίηση δεν είναι η μόνη απάντηση στο πρόβλημα. (1)

(1) Απόσπασμα εισήγησης του Π. Παπαθεοδωρόπουλου, Πολιτικού Μηχανικού στο 21^ο Συνεδρίου ΠΑΝΔΟΙΚΟ «Το νερό ως κοινωνικό αγαθό», Λαμία 13 - 15 Νοεμβρίου 2009. Ολόκληρο το κείμενο στο <http://www.solon.org.gr/index.php/2008-07-15-19-12-42/54-2008-07-15-14-19-18/1436-empieria-idiotikopoiisis-toy-neroy.html>

» Αγγελία

Πωλούνται δικαιώματα νερού, ισόβια στον ποταμό Τολτέν

Τοποθεσία:

1 χιλιόμετρο από την Βιγιαρίκα. Χιλή

Ποσότητα:

3000 λίτρα το δευτερόλεπτο

Τύπος: Για κατανάλωση

Τιμή: 634.000 Ευρώ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ GREENATTACK

σε ΠΟΙΟΝ ανήκει ΤΟ ΝΕΡΟ?

«Είμαστε αντίθετοι στην ιδιωτικοποίηση των υδάτινων πόρων», δήλωσε στις 14/9/2009 ο Γ. Παπανδρέου κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στη ΔΕΘ.

9 μήνες αργότερα, η κυβέρνηση σχεδιάζει τη δημιουργία μιας εταιρείας «ομπρέλα», με την ονομασία «Ελληνικά Νερά Α.Ε.» κάτω από την οποία θα ενταχθούν η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ και άλλες εταιρείες ύδρευσης της χώρας για να μπορέσουν να πουληθούν ως πακέτο στις πολυεθνικές του νερού SUEZ, VEOLIA και RWE.

Σε όλες τις χώρες όπου ο έλεγχος του νερού έχει περάσει σε ιδιώτες, η τιμή του έχει αυξηθεί δραματικά, η ποιότητά του έχει χειροτερευτεί, ενώ η πλημμυλής συντήρηση των δικτύων ύδρευσης από τους νέους ιδιοκτήτες - επιχειρηματίες έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των διαρροών και την κατασπατάληση αυτού του πολύτιμου και περιορισμένου φυσικού πόρου.

Χαρακτηριστικά στη Βρετανία, μόνο τα 4 πρώτα χρόνια μετά την ιδιωτικοποίηση των εταιριών ύδρευσης, η τιμή του νερού αυξήθηκε κατά 50%, ενώ από τότε συχνά είναι και τα κρούσματα μόλυνσης του πόσιμου νερού με παράσιτα (βλ. π.χ. επιμόλυνση του νερού 295.000 ανθρώπων το 2008 με το επικίνδυνο για την υγεία παράσιτο cryptosporidium), μικρόβια και άλλες βλαβερές ουσίες. Στην Ελλάδα, από το 1999-2002, όταν η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ εισήχθηκαν στο χρηματιστήριο, τα τιμολόγια του νερού ακρίβυναν κατά 150% και 320% αντίστοιχα. Η μείωση του προσωπικού (1000 λιγότεροι εργαζόμενοι στην ΕΥΔΑΠ και 450 λιγότεροι στην ΕΥΑΘ) και η παράδοση βασικών υπηρεσιών αυτών των εταιριών σε εργολάβους, οδήγησε σε ελλιπή συντήρηση των υπαρχουσών υποδομών και υποβάθμιση της ποιότητας του νερού. Σήμερα που το δημόσιο σκοπεύει να διατηρήσει, σε πρώτη φάση, μόνο το 51% των μετοχών της νέας εταιρείας «Ελληνικά Νερά Α.Ε.» και να παραχωρήσει το μανάτζμεντ σε μια από τις προαναφερόμενες πολυεθνικές, πόσο ακόμα θα αυξηθεί η τιμή του νερού; Πόσο ακόμα θα υποβαθμιστεί η ποιότητά του; Πόσο μεγαλύτερες ποσότητες νερού θα χάνονται λόγω διαρροών;

Το νερό δεν δημιουργείται από επιχειρηματίες. Είναι ένας φυσικός πόρος, απαραίτητος για τη δημιουργία και την ύπαρξη της ζωής και ως τέτοιος επιβάλλεται να αποτελεί δημόσιο αγαθό, και όχι αντικείμενο εμπορίας, κερδοσκοπίας και επιχειρηματικού πλουτισμού!

Οι εταιρείες ύδρευσης πρέπει να είναι δημόσιες! Η διαχείρισή τους πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζομένων στις εταιρείες αυτές και να ελέγχεται από ολόκληρη την κοινωνία, μέσω εκλεγμένων αντιπροσώπων από επιστημονικούς φορείς, σωματεία, τις τοπικές κοινωνίες κλπ!

Πρέπει όλοι να αγωνιστούμε και να διεκδικήσουμε:

το νερό να ανήκει στην κοινωνία και η διαχείρισή του να γίνεται μόνο από δημόσιες επιχειρήσεις!

Να τιμολογείται με βάση το κόστος άντλησης, συντήρησης των δικτύων, επεξεργασίας του νερού και των μισθών των εργαζομένων και όχι με βάση τα κέρδη των ιδιωτών!

Να υπάρξει ολοκληρωμένος σχεδιασμός και ορθολογική διαχείριση του συνόλου των υδατικών αποθεμάτων έτσι ώστε από την μια να μπει ένα τέλος στα φαινόμενα κακοδιαχείρισης, κατασπατάλησης και μόλυνσής τους και από την άλλη να καλύπτονται οι ανάγκες ολόκληρης της κοινωνίας!

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

<http://deya.gr/Enigma/index.php?op=articles;id=20>

<http://exandas.ert.gr/el/ntokymanter/poleitai-zoi/>

o-kodikas-tou-nerou

ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ Π

Ποτέ δεν έγινε ένας σοβαρός σχεδιασμός βασισμένος στη λογική της εξοικονόμησης ενέργειας στα κτήρια, στην επιδότηση της ενεργειακής αυτονομίας τους, στην ανάπτυξη της έρευνας στον τομέα της αποθήκευσης ενέργειας.

Ποτέ δεν έγινε μια σοβαρή έρευνα για το σχεδιασμό των εγκαταστάσεων ΑΠΕ με στόχο να προσαρμόζονται στα δεδομένα της χώρας μας και να την κάνει ικανή να γίνει παραγωγός και όχι για άλλη μια φορά καταναλωτής προϊόντων τρίτων.

Ποτέ δεν μελετήθηκε η χωροθέτηση των ΑΠΕ με κριτήρια εξοικονόμησης σε δίκτυα και δρόμους, σε τοπία και τόπους όπου η βιοποικιλότητα, η ιστορία και ο πολιτισμός αντέχουν ακόμη.

Σήμερα οι εξελίξεις δείχνουν με τον πιο δραματικό τρόπο πως η ένταξη των ΑΠΕ στην «ανάπτυξη», με τα επιχειρηματικά κριτήρια να υπερισχύουν, ακυρώνει την αρχική σύλληψη για τη διάδοσή τους, την ωφέλεια για την κοινωνία και το περιβάλλον.

Η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας

Εδώ και μια δεκαετία, η Ελλάδα βρίσκεται στο επίκεντρο ευρύτερων σχεδιασμών για την ενέργεια. Η κεντρική πολιτική στόχευση για μια Ελλάδα ενεργειακό κόμβο, εξαγγέλθηκε πολλές φορές από τις κυβερνήσεις.

Η πολιτική απελευθέρωση της ενέργειας ξεκίνησε με απόφαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Ενέργειας (Συνέδριο 1995) που ζήτησε να πάψει η ενέργεια να θεωρείται δημόσιο αγαθό αλλά να αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα και να παρέχεται οικονομικά και σε μια τιμή που θα καλύπτει πλήρως το κόστος. Στόχος ήταν και είναι να διαμορφωθεί μια αγορά ενέργειας που υποτίθεται ότι θα λειτουργούσε ανταγωνιστικά σε όφελος του καταναλωτή. Ο μύθος αυτός έχει προ πολλού καταρριφθεί. Όπου η αγορά ενέργειας απελευθερώθηκε οι τιμές της ενέργειας αυξήθηκαν κι αυτό συνέβη παντού για τον ίδιο λόγο, θα συμβεί λοιπόν και στην Ελλάδα: **για να μπορέσουν οι επιχειρήσεις-παραγωγοί να ανταγωνιστούν τα επιδοτούμενα τιμολόγια της ΔΕΗ, επιβάλλεται στη ΔΕΗ να αυξήσει σημαντικά τα τιμολόγια της.**

Επειδή η αύξηση των τιμολογίων δεν έχει γίνει μέχρι τώρα στο ζητούμενο με επιχειρηματικά κριτήρια ύψος, παρά το γεγονός ότι η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας έχει γίνει νομοθετικά στη χώρα μας, οι επενδυτές είναι απρόθυμοι να επενδύσουν, φοβούμενοι τον ανταγωνισμό με τη ΔΕΗ. Παρ' όλα αυτά ιδιώτες επενδυτές έχουν επενδύσει στο φυσικό αέριο και τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας. Στις Ανανεώσιμες Πηγές μάλιστα όπου η συνολική επενδεδυμένη ισχύς είναι **1200 MW**, η συμμετοχή των ιδιωτών είναι πολύ μεγάλη με τη ΔΕΗ να έχει εγκαταστήσει μόλις το 10%, δηλαδή 120 MW. Η προθυμία επένδυσης ιδιωτών στις Α.Π.Ε. βασίστηκε στην πολιτική που ασκήθηκε έτσι ώστε να είναι υποχρεωμένη η ΔΕΗ να αγοράζει ακριβά το ρεύμα που παράγεται από Α.Π.Ε. και να το πουλάει πολύ φθηνότερα επιβαρύνοντας τον προϋπολογισμό της.

Νέες επιβαρύνσεις θα προέλθουν από το κόστος της εμπορίας των ρύπων, με δεδομένο ότι η συνολική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ προέρχεται από λιγνίτη σε ποσοστό 50,5%. Τα κόστη αυτά επικαλούνται τώρα για την αύξηση των τιμολογίων.

Το χρηματιστήριο των ρύπων εμποδίζει και τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και την εξοικονόμηση ενέργειας!

Για την εμπορία των ρύπων αναφερθήκαμε στο Ε.Δ. 2566/28.12.2009 με αφορμή και την ειδησεογραφία από τη Σύνοδο της Κοπεγχάγης, αναδεικνύοντας το πώς η συνθήκη του Κυότο στα χέρια της πολιτικής των αγορών μετατρέπεται σε απόλυτο αντικίνητρο για τη μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης αλλά και για την εξοικονόμηση ενέργειας. Αποδεικνύεται έτσι για μια ακόμη φορά ότι η έννοια της εξοικονόμησης – κι αυτό βέβαια δεν ισχύει μόνο για την ενέργεια – έρχεται σε απόλυτη σύγκρουση με την τρέχουσα αντίληψη για την ανάπτυξη και το μοντέλο της κατανάλωσης. Χαρακτηριστικά γράφουμε:

«Στις 31 Οκτωβρίου, η γαλλική **Le Monde**, κάτω από τον τίτλο «**η αγορά των τρελών**», δημοσίευσε αποκλειστικό ρεπορτάζ σύμφωνα με το οποίο ο **Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο μπλόκαρε, στην Κομισιόν, αναλυτικό σχέδιο για την εξοικονόμηση ενέργειας**

στα κράτη – μέλη κατά 20%. Ο λόγος; Η εξοικονόμηση ενέργειας θα έριχνε την τιμή του διοξειδίου του άνθρακα πολύ κάτω από τα 15 ευρώ τον τόνο, όπου κυμαίνεται σήμερα, με αποτέλεσμα να χάσει πολλά χρήματα η Ευρώπη από τις πωλήσεις δικαιωμάτων εκπομπής ρύπων σε τρίτες χώρες. Με άλλα λόγια, είναι καλύτερα να αναπνέουμε περισσότερο διοξείδιο του άνθρακα, παρά να χάσουμε τα χρήματα που πληρώνουν οι Κινέζοι ή οι Ινδοί για να εκπέμπουν και αυτοί περισσότερο διοξείδιο του άνθρακα!»⁽¹⁾

Με τον ίδιο τρόπο αντιλαμβάνεται η λογική του κέρδους όλα τα ζητήματα, μετατρέποντάς τα από διεξόδους σε προβλήματα και για την κοινωνία και για το περιβάλλον. Η λογική αυτή παράλληλα μπλοκάρει την επιστήμη, την έρευνα και την τεχνολογία καθορίζοντας τα πεδία και τις κατευθύνσεις τους.

Σχεδιασμοί για την ενέργεια

Μόνο μια ελίτ έχει σήμερα πρόσβαση όχι μόνο σ' αυτούς καθαυτούς τους σχεδιασμούς αλλά ακόμη και στην πληροφορία για το τι σχεδιάζεται για τις κοινωνίες ερήμην τους. Σχεδιασμοί που γίνονται σε επίπεδο παγκόσμιο, που συνεπάγονται ότι λίγοι θα αποφασίζουν για όλους, αλλά και ότι λίγοι θα ελέγχουν όλους, **χωρίς να απαντούν το κρίσιμο πολιτικό ερώτημα πως δηλαδή δεν θα ακολουθήσουν το παράδειγμα της «αγοράς των τρελών», οδηγώντας στα αντίθετα από τα επαγγελλόμενα αποτελέσματα.**

Η ενέργεια στα χέρια των ανθρώπων⁽²⁾

«Σήμερα, πρέπει να αναγνωριστεί ένα νέο Ανθρώπινο Δικαίωμα σε όλους τους ανθρώπους του πλανήτη, μηδενός εξαιρουμένου το δικαίωμα σε μια δίκαιη κατανομή ενέργειας», τόνισε ο Jeremy Rifkin στο Συνέδριο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς με μια ομιλία στα πλαίσια του διαλόγου για τις κλιματικές αλλαγές.

«Ο καθηγητής Rifkin εισήγαγε την αντίληψη για συλλογική παραγωγή και κατανομή της ενέργειας που αγγίζει τις καρδιές μας», σχολίασε ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, Γεώργιος Παπανδρέου.

«Η ενέργεια στα χέρια των ανθρώπων», είπε ο Rifkin, «σημαίνει ότι κάθε μεμονωμένο κτήριο, γραφείο, σχολείο και κάθε κατασκευή πάνω στη γη μπορεί να μετατραπεί σε ένα μικρό σταθμό παραγωγής ενέργειας, φιλικό προς το περιβάλλον, που αιχμαλωτίζει την καθαρή ενέργεια».

Με επαρκείς εγκαταστάσεις άντλησης, δέσμευσης και αποθήκευσης ενέργειας, ο Rifkin προχώρησε την πρότασή του ένα βήμα παραπέρα κάνοντας λόγο για τη δυνατότητα δημιουργίας ομότιμων ενεργειακών δικτύων (peer-to-peer power grids). Κάτι τέτοιο αντιστοιχεί στις πλατφόρμες διαμοιρασμού αρχείων (file sharing platforms) σε δίκτυα υπολογιστών. Κάθε συσκευή που καταναλώνει ενέργεια περιλαμβάνει μια κάποια μορφή ψηφιακή επικοινωνία με τις υπόλοιπες συσκευές του δικτύου και συνεπώς τις κρατάει ενημερωμένες σχετικά με τις ενεργειακές της ανάγκες. Ομοίως με ένα χρήστη ηλεκτρονικού υπολογιστή, ο οποίος ζητά ένα μουσικό κομμάτι από άλλους χρήστες στα πλαίσια ενός δικτύου διαμοιρασμού αρχείων, κάθε συσκευή μπορεί

Capture & Storage Republic)

ΠΗΓΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

να απαιτήσει ενέργεια προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες της. Ο καθηγητής Rifkin κάλεσε τους πολιτικούς να απελευθερώσουν τους ανθρώπους από την εξάρτησή τους από την παραγωγή και εμπορία της ελίτ ενέργειας.

Ποιοί πολιτικοί άραγε; Και με ποιά πολιτική;

Ενεργειακή Ευρώπη + Europa και Roadmap 2050

Το «Roadmap 2050» ανατέθηκε από το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για το Κλίμα (European Climate Foundation) στο διάσημο Ολλανδό αρχιτέκτονα Ρεμ Κούλχαας και την εταιρεία του OMA (Office of Metropolitan Architecture).

Μέσα από το «Roadmap 2050», ξανασχεδιάζεται η Ευρώπη, με βάση τις γραμμές παραγωγής και μεταφοράς ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας.

Για το «Roadmap 2050» δεν υπάρχουν χώρες, σύνορα και έθνη. Υπάρχουν μόνο περιοχές που ορίζονται από το ποιά είδος ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικότερα, συμπληρωματικά με τις άλλες περιοχές.

Έτσι στο νέο χάρτη της Ευρώπης φιγουράρουν με νέα σύνορα τα «νησιά της παλίρροιας» και τα «νησιά του αέρα» στη Βρετανία που θα παράγουν κυματική και αιολική ενέργεια, τις χώρες των υδροηλεκτρικών έργων στη Σκανδιναβία, τα Ανατολικά Βαλκάνια, τη βόρεια Ιταλία και Ισπανία, τις χώρες της γεωθερμίας στην κεντρική Ευρώπη, τη χώρα της βιομάζας στην πρώην Γιουγκοσλαβία και τη χώρα του ήλιου στη Μεσόγειο.

Σχετικό άρθρο της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» στις 12.06.2010 (3), δίνει με ιδιαίτερο σκληρό τρόπο και την οικονομική διάσταση: «Το «Roadmap 2050» είναι πολύ πιο οικονομικό από άλλον έναν πόλεμο στη Μέση Ανατολή, ένα τεράστιο δίκτυο δρόμων και αγωγών στην Ευρώπη ή τη διάσωση του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος. Και η προοπτική της επέκτασής του στην ηλιόλουστη Βόρεια Αφρική του δίνει ακόμα πιο μακροπρόθεσμη δυναμική».

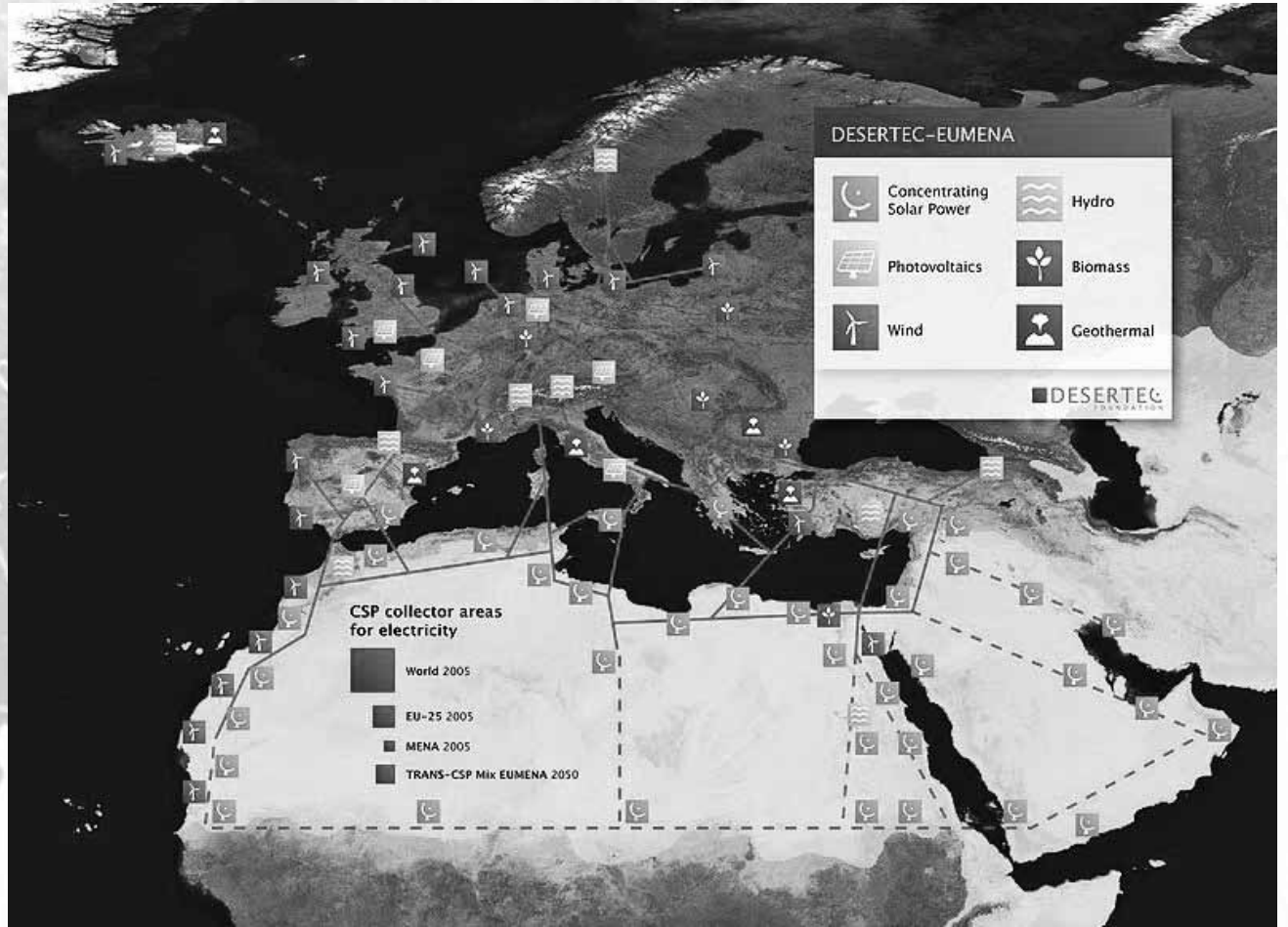
Όχι, δεν πρόκειται για σενάριο επιστημονικής ή πολιτικής φαντασίας; Μάλιστα σύμφωνα με το ίδιο άρθρο που μάλιστα χαρακτηρίζει το σχέδιο «υπέροχο», το Συμβούλιο Υπουργών της Ε.Ε. το εξετάζει μόνο που δεν έχει ακόμα αποφανθεί για την πιθανή υποστήριξή του. Σ' αυτή τη συζήτηση προφανώς μετέχει και ο Έλληνας υπουργός. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι ισχυρότερες χώρες εδώ και χρόνια «βλέπουν» ότι οι σημαντικές αποφάσεις ανήκουν στους ισχυρούς. Ίσως όμως δεν έχει γίνει κατανοητό το μέχρι που μπορεί να φτάνουν οι αποφάσεις τους και οι σχεδιασμοί για την υλοποίησή τους.

DESERTEC: Όταν οι σχεδιασμοί επεκτείνονται

Κάποιοι πάντως προηγούνται των πολιτικών αποφάσεων προχωρώντας στην υλοποίηση του DESERTEC, εξασφαλίζοντας το προβάδισμα στην αγορά των ΑΠΕ. Το πρόγραμμα αυτό «βλέπει» μια άλλη κατανομή στις διάφορες μορφές Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, ωστόσο «βλέπει» και την επέκταση του σχεδίου εκτός της Ευρώπης στη βόρεια Αφρική και την Αραβία.

Στο εγχείρημα, με κόστος που θα αγγίξει τα 400 δισεκατομμύρια ευρώ, συμμετέχουν εταιρείες και τράπεζες όπως οι ABB, Siemens, E.ON, RWE, Deutsche Bank, Munich Re, η ισπανική ABENGOA Solar, το Club of Rome, ο αλγερινός όμιλος Cevital, άλλες γερμανικές τράπεζες και τεχνικές εταιρείες μελετών και κατασκευών. Στόχος τους είναι η παραγωγή ενέργειας με ηλιακή θερμική τεχνολογία από το Μαρόκο έως τη Σαουδική Αραβία και η σύνδεση του δικτύου με υποθαλάσσια καλώδια υψηλής τάσης με ανάλογο δίκτυο στην Ευρώπη μέσα στην επόμενη δεκαετία. Απώτερος στόχος η τροφοδότηση της Ευρώπης με το 15% των ενεργειακών αναγκών της μέχρι το 2050.

Την ίδια ώρα που οι εταιρείες δηλώνουν ότι θα εξασφαλίσουν ανταποδοτικά οφέλη στις Αφρικανικές χώρες, άλλοι μιλούν για δημιουργία μονοπωλιακών καταστάσεων ιδιαίτερα από τις γερμανικές εταιρείες που ελέγχουν ήδη το ένα τρίτο της παγκόσμιας αγοράς ηλιακής θερμικής ενέργειας και για «οικολογική αποικιοκρατία». Το τελευταίο δε φαίνεται να απασχολεί τις οικολογικές οργανώσεις που περιορίζονται μόνο στην όψη που αφορά στην κλιματική αλλαγή. Ο εκπρόσωπος της Γερμανικής Greenpeace, Andree Bohling, δήλωσε: «Οι επιχειρήσεις αναγνώρισαν

τελικά πως το μέλλον βρίσκεται στις ΑΠΕ και αυτό είναι πολύ σημαντικό» ενώ ο Regine Gunther από τη WWF υποστήριξε πως το συγκεκριμένο εγχείρημα «είναι προς τη σωστή κατεύθυνση». Ο σχεδιασμός του προγράμματος περιλαμβάνει και την Ελλάδα. Ειδικά η Κρήτη εμφανίζεται ως ενεργειακός κόμβος, κι αυτό απαντά σε διάφορες ειδήσεις που έχουν δει το φως της δημοσιότητας το τελευταίο διάστημα αφήνοντας πολλά ερωτηματικά.

Ιστορίες με καλώδια

Μέχρι πρόσφατα δεν ήταν ευρέως γνωστό ότι σ' ένα συμβατικό σύστημα ενέργειας δεν μπορούν να συνδεθούν μονάδες παραγωγής ΑΠΕ απεριόριστης ισχύος. Αυτό συμβαίνει επειδή οι ΑΠΕ δεν μπορούν να παράξουν ενέργεια 24 ώρες το 24ωρο αλλά ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες και το σύστημα πρέπει να απορροφήσει και να διαχειριστεί τις μεταβολές αυτές. Αυτό στάθηκε και το βασικό εγχείρημα όσων προτείνουν τη διασύνδεση της Κρήτης τα τελευταία χρόνια –και δε μιλούμε για τις εξαγγελίες της δεκαετίας του '80– με το εθνικό πειρατικό δίκτυο, έτσι δηλαδή ώστε να αυξηθεί η δυνατότητά του να δεχθεί περισσότερες μονάδες ΑΠΕ. Στόχος η απεξάρτηση της Κρήτης από το πετρέλαιο και η απαλλαγή της από την ατμοσφαιρική ρύπανση. Όλα αυτά ανήκουν στην εποχή της αθωότητας.

Οι σημερινοί σχεδιασμοί δεν έχουν στόχο να κάνουν την Κρήτη ένα νησί που παράγει και καταναλώνει καθαρή ενέργεια και να βασίζεται στους δικούς του ενεργειακούς πόρους. Βλέπουν την Κρήτη ως ενεργειακό σταθμό ενός ευρύτερου συστήματος όπου και η υπερεκμετάλλευση του δυναμικού της παίζει το δικό της ρόλο. Σ' αυτά τα πλαίσια εντάσσεται το υποβρύχιο καλώδιο.

Τη διασύνδεση της Κρήτης με την πειρατική Ελλάδα, με υποβρύχιο καλώδιο, ανήγγειλε η υπουργός Περιβάλλοντος το Μάιο σε ομιλία της στο 4^ο Εθνικό Συνέδριο για την εφαρμογή των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ). Το έργο, είπε, αποτελεί τμήμα του Mediterranean ring (Μεσογειακός δακτύλιος), ενός μεγάλου οράματος που θα βοηθήσει ουσιαστικά στην ενσωμάτωση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στην Ευρώπη.

Ο τοπικός τύπος εμφανίστηκε με διαφορετικές πληροφορίες: σύμφωνα με την «Τόλημ» (11.05.2010) δεν εγκαταλείπεται το θερμοηλεκτρικό εργοστάσιο στην Κορακιά και μάλιστα το ενεργειακό καλώδιο προορίζεται να συνδεθεί εκεί κι όχι στην Ξυλοκαμάρα στα Χανιά, ενώ σύμφωνα με την «Πατρίς» (4) το έργο της Κορακιάς εγκαταλείπεται.

Τον Ιούνιο προέκυψαν και νέα δεδομένα, μαζί και νέα καλώδια με την επίσκεψη του πρωθυπουργού στη Λιβύη και την υπογρα-

φή Μνημονίου συνεργασίας. «Στον τομέα της ενέργειας, τα έργα που συζητούνται είναι η κατασκευή ενός αγωγού φυσικού αερίου, ο οποίος, όπως είπε ο κ. Παπανδρέου στους Έλληνες δημοσιογράφους, ξεκινώντας από τη Λιβύη θα φτάνει στην Ευρώπη μέσω Κρήτης – Πελοποννήσου και Αστακού. Την ίδια διαδρομή μπορεί να ακολουθήσει και ένα καλώδιο διοχέτευσης ηλιακής ενέργειας, από το τεράστιο πάρκο παραγωγής ηλιακής ενέργειας στη Σαχάρα, το οποίο χρηματοδοτείται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.» έγραφε στις 13 Ιουνίου η «Ιστομία» (5) Με τέτοιους όρους το ενδιαφέρον των επενδυτών κορυφώνεται. Η αίτηση της εταιρείας Σάρρας Α.Ε για δέσμευση 39 κορυφών του νησιού για αιολικά πάρκα, παραγωγή 1000 MW τη στιγμή που η μέγιστη ζήτηση στην Κρήτη το 2008 δεν ξεπερνούσε τα 645 MW και στην Ελλάδα τα 15.000 MW, και καλώδιο διασύνδεσης με το πειρατικό δίκτυο είναι χαρακτηριστικά. Τα πρώτα αποτελέσματα φάνηκαν ήδη. Ανησυχία και αντιδράσεις σε όλη την Κρήτη για τους ανεμομετρητές, που ανακαλύπτουν ακόμη και ανάμεσα σε μια ταϊστρα και ένα παρατηρητήριο πτηνών όπως χαρακτηριστικά συνέβη στο Ιερό Κορυφής του Δήμου Κόφινια, για τα αιολικά πάρκα που μέχρι χτες το νησί επιζητούσε. Την ανησυχία επιτείνει η πρόσφατη ψήφιση του νόμου που απλουστεύει μαζί με τις διαδικασίες αδειοδότησης –που αποδυναμώνουν ακόμη κι αυτό το διάτρητο καθεστώς των περιβαλλοντικών αδειοδοτήσεων– και τις διαδικασίες για βιομηχανικής κλίμακας εγκαταστάσεις χωροθετημένες σε δάση και προστατευόμενες περιοχές με αντίτιμο ίδιο μ' αυτό που πληρώνουν οι μελισσοκόμοι και βέβαια για επιδοτούμενη επιχειρηματική παραγωγή.

Η πρακτική αυτή, που για να επιβληθεί μεταχειρίζεται μεθόδους όπως αυτές που είδαμε να υλοποιούνται στο Αποπνιγμένο στα Χανιά (6), σηματοδοτεί για την Κρήτη μια νέα καταστροφική επέλαση στην ενδοχώρα, ανάλογη με αυτή που έζησε η Κρήτη από τη δεκαετία του '70 στις παραλιακές περιοχές με την άναρχη Εξάπλωση του τουρισμού.

(1) http://news.kathimerini.gr/4dcgi/_w_articles_world_1_13/12/2009_383343

(2) <http://www.re-public.gr/?p=337>

(3) <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&iid=171965>

(4) <http://www.patriss.gr/articles/179232/115312?PHPSESSID=2negmjvo79c819k811pd5mehr4>

(5) http://www.express.gr/news/politics/314110oz_20100610314110.php3

(6) <http://www.kandanos.eu/taxonomy/term/87&http://apopigadi.blogspot.com/>

Η ΟΜΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ

Οικονομική Ανάπτυξη – Αειφόρος Ανάπτυξη – Πράσινη Ανάπτυξη, ή ...Αποανάπτυξη; *

του Γιάννη Χριστοφοράκη**

Κρίση. Μια πολύ συνηθισμένη λέξη στο καθημερινό λεξιλόγιο των τελευταίων δεκαετιών. Οικονομικές κρίσεις, οικολογική κρίση, επισιτιστική κρίση, κρίση αξιών κ.λ.π.

Τελευταία δε, με τη λεγόμενη κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η λέξη κρίση είναι η πλέον δημοφιλής.

Όμως, όπως αναφέρει ο γνωστός διανοητής Andre Gorz στο βιβλίο του «Οι δρόμοι του παράδεισου» (στο οποίο αναφερόμαστε και σε άλλα σημεία παρακάτω) : «Οι περίοδοι κρίσης είναι περίοδοι μεγάλης ελευθερίας. Ο κόσμος αποδιαρθρώνεται, οι κοινωνίες αποσυντίθενται, οι ελπίδες και οι αξίες με τις οποίες ζήσαμε καταρρέουν. Το μέλλον παύει να είναι η προέκταση των προηγούμενων τάσεων. Η κατεύθυνση των πραγμάτων είναι συγκεχυμένη, η πορεία της ιστορίας μένει μετέωρη».

χωρίς προσδοκία ανταλλάγματος, όπως και στο να δέχεσαι χωρίς αντάλλαγμα, έννοιες εγγενείς στην αγάπη, την αφοσίωση, την αλληλεγγύη. Οι άνθρωποι βίωναν τις ανθρώπινες σχέσεις σαν αμοιβαίο πλούτισμα της ύπαρξης χωρίς το οποίο η ζωή δεν έχει νόημα. Οι σχέσεις φιλίας και αγάπης βασίζονται στην επιθυμία να δίνεις.

Σήμερα, με την πλήρη επικράτηση της 'αοράτου χειρός της αγοράς' οι σχέσεις μετασχηματίζονται σε ψυχρές, κωδικοποιημένες, νομικές, μηχανικές σχέσεις, όπου η ανθρώπινη ζεστασιά και η ευτυχία είναι πλέον τα ζητούμενα.

Για μας τους Έλληνες αυτό είναι κατανοητό, διότι έννοιες όπως Δώρο, φιλοξενία, φιλότιμο, αλληλοβοήθεια κ.λ.π. αποτελούν μέρος των βαθιών παραδόσεων μας και έχουν παραμείνει – έστω και κάπως ξεθωριασμένες – μέσα στο πετσί μας, παρά τις κοινωνικές παραμορφώσεις της 'αοράτου χει-

As κρατήσουν οι χοροί και θα βρούμε αλλιώτικα στέκια επαρχιώτικα, βρε, ώσπου η σύναξις αυτή σαν χωριό αυτόνομο να ξεδιπλωθεί

(στίχοι τραγουδιού του Δ. Σαββόπουλου)

ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗ

Είναι η πρόταση, που, παρόλο που είναι σχετικά νέα, κερδίζει πολύ γρήγορα έδαφος και γύρω από την οποία υπάρχει πολύ μεγάλη κινητικότητα.

Ο όρος ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗ αποδίδει στα ελληνικά το γαλλικό décroissance, ή το αγγλικό de-growth, όρος ο οποίος πρωτοεισήχθη από τους οικονομολόγους Jacques Grinevald του Πανεπιστημίου της Ζυρίχης και Serge Latouche του Πανεπιστημίου της Σορβόνης.

...ένα τοπίο στην Ομίχλη σε έναν κόσμο που δεν ξέρει που πάει...

(απόσπασμα από τη συνέντευξη του Θεόδωρου Αγγελόπουλου στην πρεμιέρα της ταινίας του ' Η σκόνη του Χρόνου')

Η μετέωρη, λοιπόν, ιστορία αναδιπλώνεται, αφουγκράζεται τον εαυτό της για να επιχειρήσει την έξοδο της.

Όπως φαίνεται εδώ και κάμποσες δεκαετίες η κυρίαρχουσα οικονομική και κοινωνική τάξη πραγμάτων καταρρέει, αφού είναι επίσης γνωστό ότι και η έκφραση «ανάκαμψη της οικονομίας» είναι πολύ συνηθισμένη τις τελευταίες δεκαετίες, και είναι φυσικό να υπάρχουν λυσιπαιδιές προσπάθειες από μεριάς αδρανών δομών του συστήματος να συντηρήσουν τη νεκροζώντανη πλέον τάξη πραγμάτων.

Αυτή η πολυδιάστατη κρίση που μαστίζει την ανθρωπότητα ανιχνεύεται στα περιεχόμενα «αποστεοποιημένων» εννοιών που αποτελούν συστατικά μέρη της υφιστάμενης τάξης πραγμάτων, όπως 'Οικονομία της αγοράς', κρατικισμός (και πρώην υπαρκτός σοσιαλισμός), οικονομισμός, βιομηχανισμός, τεχνοεπιστήμη, οικονομική Ανάπτυξη, εργασία κ.λ.π.

Αντερο-γαρδουμοσκωτο-φλεμονο-κάπουλά σου ποτέ δεν τα κατάλαβα τα λόγια τα δικά σου
(στίχοι τραγουδιού των Χαϊνδων)

Μετά από πολλά χρόνια δοκιμασίας των κοινωνιών φαίνεται πλέον να μην επιβεβαιώνεται, η αυθαίρετη υπόθεση του Μοραλ Φιλοσόφου Adam Smith, ότι δηλαδή η αόρατος χείρ της αγοράς θα μετέτρεπε την κοινωνία με τα από τη 'φύση τους εγωιστικά άτομα' (όπως θεωρείται αξιωματικά ακόμη και από τα σύγχρονα οικονομικά ευαγγέλια) και με την αρχή της 'πεφωτισμένης ιδιοτέλειας', σε μίαν ευτυχισμένη και ευημερούσα κοινωνία αλληλεγγύης και αλτρουισμού .

Τελικά η 'αόρατος χείρ' μάλλον το αντίθετο επέτυχε. Απελευθέρωσε και δημιούργησε ευνοϊκό πεδίο για να δράσουν όλα τα άγρια ένστικτα του ατόμου. Απληστία, πλεονεξία, ματαιοδοξία, εξουσιομανία κ.λ.π. ακμάζουν. Φαίνεται σαν να επικρατεί μια κατάσταση πολέμου όλων εναντίον όλων.

Παράβλεψε, ίσως, ο καλοπροαίρετος Φιλόσοφος ότι ο άνθρωπος δεν είναι εξ ορισμού μόνον ιδιοτελής και εγωιστικός αλλά ότι στην ανθρώπινη φύση και τις ανθρώπινες σχέσεις επικρατεί και η έννοια του Δώρου, της αλληλοβοήθειας, της κοινωνικής ευπροσηγορίας, που εξακολουθούν να διέπουν ένα, όχι αμελητέο, τμήμα των διαπροσωπικών σχέσεων.

Σε παλαιότερες κοινωνίες υπήρχε άμιλλα γενναιοδωρίας όπου απουσίαζαν εντελώς οι εμπορευματικές σχέσεις. Υπήρχε ευχαρίστηση στο να δίνεις, να συνδράμεις, να προσφέρεις

ρός της αγοράς'.

Ο κύριος, λοιπόν, στόχος της οικονομικής τάξης πραγμάτων, με βασικό εργαλείο της την αγορά, δηλαδή η βελτίωση των συνθηκών της ανθρώπινης ζωής πάνω στον πλανήτη, φαίνεται να αποτελεί μόνο ευχολόγιο. Η ανθρωπότητα μοιάζει να οδεύει συνεχώς σε αδιέξοδα.

Οι πλούσιες χώρες κινούνται σε χαοτικές τροχιές υπερχωροκτονίας, στις οποίες ο υπερτεχνολογικός καταναλωτισμός αναπαράγει φανταστικά ιδεώδη και ηθικό εκχυδαϊσμό. Οι φτωχές χώρες ακροβατούν στα όρια της επιβίωσης, εκατομμύρια άνθρωποι μετακινούνται λόγω φτώχειας και πολέμων, οι πόλεις παραπαίουν μέσα στα ναρκωτικά, την ανεργία, τους άστεγους και την εγκληματικότητα, ο πόλεμος είναι καθημερινό γεγονός. Το νερό αρχίζει να σπανίζει, η υπερθέρμανση του πλανήτη μας απειλεί με ανατριχιαστικά σενάρια βιβλικών διαστάσεων.

Φυσικά, αυτονόητη ερώτηση είναι : δεν ηγναιούμε τα τελευταία χρόνια όλο και καλύτερα ;

Ακόμα κι αν έτσι φαίνεται στους ανθρώπους των «ευνοημένων χωρών του πλανήτη», το σίγουρο είναι ότι το πρόβλημα της κατανομής δεν έχει λυθεί. Αντιθέτως, ο συνεχώς θερμαινόμενος πλανήτης οδηγείται ολοένα και γρηγορότερα σε συγκρουσιακές καταστάσεις λόγω των πρώτων υλών. Το χάσμα ανάμεσα σε αυτούς που έχουν τα πάντα και σε εκείνους που δεν έχουν τίποτα, μεγαλώνει. Ακόμα και σε χώρες όπου η ανάπτυξη προχωρεί με ραγδαίους ρυθμούς, τα παραπάνω προβλήματα αυξάνονται και μάλιστα γρήγορα.

Και αν ο μηχανισμός της αγοράς, με σημαία την 'οικονομική ανάπτυξη την τεχνοεπιστήμη και το βιομηχανισμό', οδηγεί σε ουρές μπροστά στα ταμεία κοινωνικής πρόνοιας, σε λυσιπαιδιές αγώνες για την κατάκτηση αγορών, σε ανισότητες, σε πολέμους κ.λ.π., ο πάλι ποτέ κρατικός κολεκτιβισμός με το μηχανισμό του κράτους οδήγησε –με την ίδια ακριβώς σημαία- σε ουρές μπροστά στα καταναλωτικά αγαθά, σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, σε άλλου είδους ανισότητες, πολέμους κ.λ.π.

Όλες οι κυρίαρχες, προτεινόμενες λύσεις εξόδου από την κρίση φαίνονται σαν να είναι αγχώδεις προσπάθειες να διασωθεί μια καθεστωτική τάξη που, αμήχανα και συμπτωματικά, ταλαντεύεται ανάμεσα σε διάφορα ιδεολογήματα, αποκαλούμενα πότε αριστερά και πότε δεξιά, με κοινή συνισταμένη τη λεγόμενη οικονομική ανάπτυξη, δηλαδή τη συνεχή παραγωγή πλούτου.

Ο τελευταίος είναι ένας από τους κύριους θεωρητικούς της κοινωνίας της ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗΣ και έχει γράψει σειρά δημοφιλέστατων βιβλίων πάνω στο θέμα και πολλά άρθρα στη Γαλλική και Διεθνή έκδοση της Le Monde.

Η ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗ έχει ήδη αρκετούς οπαδούς στον κόσμο και έχει ήδη γίνει αποδεκτή από διάφορα κοινωνικά κινήματα και ανθρώπους του πνεύματος. Στη σύγχρονη εποχή της κρίσης του ακαλίνωτου βιομηχανοοικονομισμού φαίνεται να είναι πειστική ως μια διέξοδος. (www.degrowth.net)

Το δεύτερο διεθνές συνέδριο της κίνησης θα γίνει (έγινε) το Μάρτιο του 2010 στην Ισπανία.

Ο Latouche βασίζεται στην απλούστατη και αυτονόητη αρχή ότι «δεν μπορείς να παράγεις απεριόριστο πλούτο από κάτι που έχει όρια». Αυτό αποτελεί και έναν γενικότερο κανόνα που ισχύει και επαληθεύεται σε όλους τους έμβιους οργανισμούς, ότι δηλ. Υπάρχουν όρια σε οποιαδήποτε απεριόριστη μεγέθυνση.

Και μόνο η ηχητική της παραπάνω λέξης ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗ θα πρέπει να προκαλεί ρίγος, αποστροφή και αλλεργία στα απαταχού ιερατεία των καθοδηγητών και οπαδών της οικονομικής ανάπτυξης, καθώς και αμηχανία, ερωτηματικά και ακαθόριστα συναισθήματα στο απολιθωμένο φανταστικό της κοινωνίας.

Για την ΑΠΟΑΝΑΠΤΥΞΗ, εκτός των άλλων, έχει μεταφραστεί και στα Ελληνικά και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΒΑΝΙΑΣ το βιβλίο του Serge Latouche «Το στοίχημα της Αποανάπτυξης».

Αποανάπτυξη, σύμφωνα με τους υπερχωροκτονούς της, δεν είναι το αντίθετο της οικονομικής μεγέθυνσης, αλλά στροφή της κοινωνίας σε κάτι εντελώς διαφορετικό. Οι κοινωνίες πρέπει να απεγκλωβιστούν από την εμμονή της απεριόριστης συσσώρευσης και ακαλίνωτης κατανάλωσης, απ' το φετιχισμό του εμπορεύματος και της νίκης του οικονομισμού επί των κοινωνιών, απ' τη χρησιμοθηρική αντίληψη του κόσμου, απ' το κυνήγι της αύξησης της παραγωγικότητας και του χρόνου εργασίας.

*Το πλήρες κείμενο, που δεν είναι δυνατόν να δημοσιευθεί λόγω της έκτασής του, μπορείτε να διαβάσετε στο:

<http://www.asxetos-asxetos.blogspot.com/>

** Ο Γιάννης Χριστοφοράκης είναι Μηχανολόγος Μηχανικός

Κύριε Καρτάλη πείτε το στον κ. Δήμαρχο

Ένα σχέδιο 8 αξόνων για να «ζωντανέψει» το Ιστορικό Κέντρο της Αθήνας και να διασωθεί από τη γκετοποίηση, την εγκατάλειψη, τη «βιομηχανία διασκέδασης» και την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και της ασφάλειας προβλέπει το πόρισμα της Επιτροπής Περιβάλλοντος της Βουλής που δόθηκε χθες στη δημοσιότητα από τον επικεφαλής της Επιτροπής, βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κ. Καρτάλη. Το σχέδιο, μεταξύ άλλων, προβλέπει:

- Μείωση συντελεστών δόμησης σε Θρασείο, Κεραμικό, Ψυρρή και Μοναστηράκι.
- Αναθεώρηση χρήσεων γης.
- Επιδοτήσεις ενοικίου ή επιτοκίου για στεγαστικά δάνεια και φοροαπαλλαγές για πρώτη κατοικία στο κέντρο.
- Δημιουργία Τράπεζας Γης με το σύνολο των διαθέσιμων ακινήτων στο Ιστορικό Κέντρο.
- Ειδικό πρόγραμμα της ΚΕΔ για την απόκτηση ιδιωτικών κτηρίων/οικοπέδων με ανταλλαγή δημόσιας περιουσίας σε άλλες περιοχές.
- Αξιοποίηση κτηρίων για εγκατάσταση φοιτητών.
- Επιδότηση για αξιοποίηση εγκαταλελειμμένων κτηρίων με προϋπόθεση τη συνολική τους χρήση κι όχι μόνο των ισογείων.
- Ειδικό πρόγραμμα διάσωσης διατηρητέων και ενοποίησης ακάλυπτων χώρων.
- Ειδικό πρόγραμμα αισθητικής αναβάθμισης όψεων.
- Δημιουργία οργανωμένου υποδοχέα εκτός Ιστορικού Κέντρου για τη μετεγκατάσταση μικροπωλητών.
- Αξιοποίηση νέου αναπτυξιακού νόμου για την προσέλκυση παραγωγικών επενδύσεων και την ενί-

σχυση της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας στο Ιστορικό Κέντρο.

- Επιδότηση εργασίας για φθίνουσες μικρομεσαίες επιχειρήσεις και Ξενοδοχεία.
- Επιδότηση ενοικίου (για 3 έτη) σε νέες επιχειρήσεις, απαλλαγή από τη φορολογία εισοδήματος για πέντε έτη σε νέους που θα δημιουργήσουν μικρές επιχειρήσεις εκτός του χώρου της ψυχαγωγίας και της εστίασης.
- Θεσμοθέτηση πλαφόν στον αριθμό των καταστημάτων ανά χρήση.
- Κίνητρα για εγκατάσταση δικαιούχων του ΟΕΚ στο κέντρο.

Κε Καρτάλη,

Θα σας παρακαλούσαμε, δεδομένης της γνωριμίας και της παλιότερης συνεργασίας σας με τον κ. Δήμαρχο Ηρακλείου, να μεσολαβήσετε για να του εξηγήσετε:

- Πόσο σημαντικό είναι να διατηρηθεί η κατοικία για να παραμείνει ζωντανό και να μην υποβαθμιστεί ένα κέντρο πόλης

● Πως, όταν απομακρυνθεί η κατοικία, υποβαθμίζεται μοιραία και η επιχειρηματικότητα και χρειάζονται μέτρα και επιδοτήσεις για να ανακάμψει.

- Ότι υπάρχει και το μέτρο της θεσμοθέτησης πλαφόν για τα καταστήματα ψυχαγωγίας και εστίασης γιατί αν αυξηθεί ο αριθμός τους υπέρμετρα εμποδίζουν και την κατοίκηση και την επιχειρηματικότητα.
- Ότι μπορούν να υπάρχουν και προγράμματα διάσωσης διατηρητέων κτηρίων.
- Ότι η έννοια της ενοποίησης των ακάλυπτων χώρων υπάρχει στη νομοθεσία από το 1985 στον οικοδομικό κανονισμό χωρίς σε καμιά περίπτωση αυτό να σημαίνει «δήμευση περιουσιών» και ότι καλό είναι να ενημερώνουμε γι αυτό τους δημότες όταν άλλοι τους παραπληροφορούν.

Κε Καρτάλη,

Είναι πολύ κατάλληλη ώρα να το κάνετε αυτό τώρα που ο Δήμαρχός μας ετοιμάζει το πρόγραμμά του για τις εκλογές της Αυτοδιοίκησης!

ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ

Μια από τις πολύ κουραστικές δουλειές που πρέπει να κάνει κανείς σ' αυτή τη χώρα, είναι να ψάχνει συνέχεια να βρει την αλήθεια για πολύ χοντρά ψέματα που λέγονται. Μια κατηγορία από τέτοια ψέματα είναι αυτή που αναφέρεται σε υποτιθέμενες επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που στην πραγματικότητα είναι ανύπαρκτες για να καλυφθούν άλλες σκοπιμότητες που δεν αναφέρονται. Έτσι, ενώ λίγους μήνες πριν όλοι ήξεραν, συμπεριλαμβανομένων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης ότι οι νέοι Δήμοι του Καλλικράτη δημιουργήθηκαν με μοναδικά κριτήρια τα εκλογικά και αντιστοιχία της διοικητικής διαίρεσης στο νέο εκλογικό νόμο, τώρα και λίγο καιρό αυτό που λέγεται και αναπαράγεται είναι ότι στην Ευρώπη οι Δήμοι είναι δήθεν μεγάλο κι ότι επιβάλλεται να γίνουν έτσι και οι δικοί μας!

Παραθέτουμε λοιπόν κάποια στοιχεία από κείμενο που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Πατρίς» πρόσφατα.*

Στην Ελλάδα πριν τον Καλλικράτη είχαμε 1.034 Ο.Τ.Α, με μέσο όρο περίπου 10.000 κατοίκους ανά δήμο και μετά τον Καλλικράτη θα έχουμε 325 δήμους με μέσο όρο περίπου 30.000 κατοίκους ανά δήμο. Αντίθετα, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο μέσος όρος είναι 5.100 κατοίκους ανά δήμο. Βλέπουμε δηλαδή ότι ακόμα και πριν το Καλλικράτη οι δήμοι μας ήταν διπλάσιοι σε μέγεθος από τους Ευρωπαϊκούς.

ΓΑΛΛΙΑ: 36.683 δήμοι. Το 95% των γαλλικών δήμων έχει πληθυσμό μικρότερο των 5.000 κατοίκων. Η Γαλλία, με τους 36.683 πρωτοβάθμιους ΟΤΑ, κατέχει το 40% των δήμων και κοινοτήτων όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ: 16 ομόσπονδα κρατίδια, 323 επαρχίες-αγροτικές περιοχές, 12.196 δή-

μοι και 116 πόλεις-επαρχίες. Πάνω από το 75% των γερμανικών δήμων έχει πληθυσμό μικρότερο των 5.000 κατοίκων.

ΙΤΑΛΙΑ: 8.101 δήμοι. Το μέσο μέγεθός τους είναι 7.270 κάτοικοι και το 71% των ΟΤΑ έχει πληθυσμό μικρότερο των 5.000 κατοίκων.

ΙΣΠΑΝΙΑ: 8.111 δήμοι. Ο μέσος πληθυσμός των Πρωτοβάθμιων ισπανικών ΟΤΑ είναι 5.430 κάτοικοι, ενώ το 85% των δήμων έχει πληθυσμό μικρότερο των 5.000 κατοίκων.

ΑΥΣΤΡΙΑ: 197 αστικοί δήμοι, 755 προάστια και 1.290 χωριά. Περισσότερο από το 90% των αυστριακών δήμων έχει πληθυσμό μικρότερο των 5.000 κατοίκων, ενώ μόνο πέντε δήμοι έχουν πληθυσμό μεγαλύτερο των 100.000 κατοίκων.

Στο ίδιο κείμενο υπάρχει και μια άλλη πληροφορία που δεν είναι καθόλου γνωστή: στο άρθρο 4 του "Ευρωπαϊκού Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας υπάρχει η εξής πρόβλεψη: "Για κάθε μεταβολή των τοπικών εδαφικών ορίων, πρέπει προηγουμένως να ζητείται η γνώμη των ενδιαφερομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενδεχομένως δια της οδού του δημοψηφίσματος εκεί όπου ο νόμος το επιτρέπει."

Ο Χάρτης κυρώθηκε από τη χώρα μας με το νόμο Ν.1850 / 1989 με την επιφύλαξη όμως του συγκεκριμένου άρθρου. Στην επιφύλαξη αυτή στηρίχθηκε νομικά η πρώτη επιχείρηση αναγκαστικών συνενώσεων το 1997 με το σχέδιο "Καποδίστριας", στην ίδια επιφύλαξη στηρίζεται και η φετινή με το σχέδιο "Καλλικράτης".

* Το κείμενο δημοσιεύθηκε στις 25/5/2010 <http://www.patris.gr/articles/180095>

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ-ΣΥΝΤΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Με επιστολή του στην υπουργό Π.Ε.Κ.Α. ο Δήμαρχος Ηρακλείου υπέβαλλε προτάσεις για την απλοποίηση - συντόμηση της διαδικασίας έγκρισης των Πολεοδομικών Μελετών. Η επιστολή αυτή που κοινοποιήθηκε στους Βουλευτές, διαφημίστηκε δεόντως και από τα τοπικά ΜΜΕ.

Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι θα πρέπει κάποτε να βρεθεί μια λύση για την αποκέντρωση της διαδικασίας έγκρισης των Πολεοδομικών Μελετών, οι συγκεκριμένες προτάσεις αφ' ενός δεν πείθουν για την αποτελεσματικότητά τους και αφ' ετέρου επιχειρούν να μεγιστοποιήσουν τη γνωστή «πολιτική βούληση» ως παράγοντα επηρεασμού της τελικής έγκρισης.

Με την πρώτη πρόταση ζητείται να εισηγείται στο κεντρικό ΣΧΟΠ ο αρμόδιος υπάλληλος και όχι ο Διευθυντής του! Όσοι εργάζονται στο Δημόσιο θα χαμογελάσουν με την πρόταση αυτή, όχι μόνο επειδή είναι απόλυτα βέβαιοι ότι αυτό δεν αποτελεί παράγοντα καθυστέρησης ή συντόμησης της διαδικασίας, αλλά και επειδή Ξέρουν ότι κανένα έγγραφο, ούτε το πιο απλό, δε φεύγει από καμιά υπηρεσία του Δημοσίου χωρίς την υπογραφή και συχνά την παρέμβαση των Προϊσταμένων!

Με τη δεύτερη πρόταση ζητείται να περάσουν οι αρμοδιότητες του Νομοπαρασκευαστικού Τμήματος του Υ.Π.Ε.Κ.Α στις νομικές υπηρεσίες των Δήμων ή στους Νομικούς τους Συνεργάτες. Η πρόταση γίνεται βέβαια «Προς ελάφρυνση του φόρτου εργασίας της Διεύθυνσης Νομοθετικού Έργου του υπουργείου» και καθόλου δεν προβληματίζεται στην κατεύθυνση ότι μάλλον θα έπρεπε τα Νομοπαρασκευαστικά Τμήματα τόσο του κέντρου όσο και της περιφέρειας να απαλλαγούν από πολιτικές παρεμβάσεις, μήπως και αρχίσει κάποτε να αποκαθίσταται η αξιοπιστία κάποιων θεσμών.

Η καλύτερη όμως είναι η τρίτη πρόταση που αποδεικνύει και την πραγματική αγωνία για μετατροπή της διαδικασίας έγκρισης σε διαδικασία εφαρμογής «πολιτικής βούλησης». Προτείνεται για το στάδιο της νομοτεχνικής επεξεργασίας του σχεδίου Προεδρικού Διατάγματος από το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ, «η καθιέρωση της υποχρέωσης αποφασιστικής συνεργασίας του Εισηγητή με όλους τους συντελεστές του πολεοδομικού σχεδιασμού. Να καλεί δηλαδή ο εισηγητής, σε συνεργασία τους εμπλεκόμενους φορείς - συντελεστές του πολεοδομικού σχεδιασμού (επιβλέποντα της μελέτης, μελετητή, Δήμαρχο ή εκπρόσωπο του)». Και βέβαια αυτό προτείνεται για «να ολοκληρώνεται στον μικρότερο δυνατό χρόνο και με τα καλύτερα αποτελέσματα η -συμβουλευτική προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας- προαπαιτούμενη διαδικασία νομοτεχνικής επεξεργασίας του σχεδίου Προεδρικού Διατάγματος!» Φανταστείτε τώρα τους Δημάρχους να καθυστερούν τους εισηγητές στο ΣΤΕ προσπαθώντας να τους πείσουν για την αναγκαιότητα διαφόρων πρωτοβουλιών τους και γελάστε ανοικτά!!!

ΣΑΡΩΣΕ ΤΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

Μόνο τυχαίο που δεν ήταν! Έστω και αν είναι σπάνιο σήμερα να ανταμείβεται κανείς για τις προσπάθειές του, οι συνάδελφοι Δημόσιοι Υπάλληλοι Μηχανικοί, αναγνωρίζοντας την έντονη παρουσία και δράση των συναδέλφων, ανανέωσαν την εμπιστοσύνη τους στο Ανεξάρτητο Ψηφοδέλτιο και το ανέδειξαν στις 26 Μαΐου και πάλι νικητή των εκλογών, με ακόμη υψηλότερο ποσοστό από ότι στις προηγούμενες εκλογές. Τη μεγάλη αυτή νίκη είχε προαναγγείλει η

υπερψήφισή του απολογισμού του απερχόμενου Δ.Σ της Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ. Ανατολικής Κρήτης και η προθυμία με την οποία νέοι συνάδελφοι είχαν ενταχθεί στα δύο ψηφοδέλτια, για το Δ.Σ. και την Αντιπροσωπεία της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ. Στο προεκλογικό φυλλάδιο του Ανεξάρτητου Ψηφοδελτίου διατυπωνόταν με πολύ απλό τρόπο και σαφήνεια ότι οι συνάδελφοι είχαν ανάγκη ν' ακούσουν:

Συνάδελφοι, κάποια στιγμή στη σταδιοδρομία μας, αποφασίσαμε να υπηρετήσουμε το Δημόσιο τομέα. Να θέσουμε το πτυχίο του μηχανικού στην υπηρεσία του κράτους και του δημόσιου συμφέροντος.

Δεν το κάναμε για να «αράξουμε», ούτε για να «βολευτούμε».

Ξεκινήσαμε με όνειρα να εργαστούμε με αξιοπρέπεια υπηρετώντας τον τόπο μας. Η πραγματικότητα μας διέψευσε και ήταν πέρα των προσδοκιών μας.

Γνωρίσαμε και βιώνουμε τον πλήρη εναγκαλισμό της Δημόσιας Διοίκησης με την κομματικοποίηση, την αναξιοκρατία και τη συνεχή υποβάθμιση.

Μάθαμε τί σημαίνει να προσπαθούμε να ασκήσουμε το ρόλο μας στο δύσκολο περιβάλλον των τεχνικών υπηρεσιών του Δημοσίου μέσα από πολιτικές παρεμβάσεις και συνεχή υποβάθμιση. Με μισθούς που προσβάλλουν την αξιοπρέπεια μας, με κρατήσεις για το ΤΣΜΕΔΕ περισσότερες από κάθε άλλο εργαζόμενο και με ποινικές και αστικές ευθύνες σε παγκόσμια αποκλειστικότητα. Και μετά ήρθε η κρίση και μέσα σε μια νύχτα γίναμε «ρετιρέ».

«Οφείλουμε» να πληρώσουμε για την κρίση με τη μείωση των μισθών μας, την αρπαγή των αποθεματικών του ταμείου μας, την επίθεση στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα, με αύξηση των φόρων μας και παραπέρα υποβάθμιση έως και διάλυση του «κακού» Δημοσίου.

Αντί να μελετήσουν τα πραγματικά αίτια της κρίσης οι ιθύνοντες, αντί να δείξουν τον πραγματικό αίτιο που είναι και η πολιτική τους για τη δημόσια διοίκηση, στοχοποιούν την ίδια την δημόσια διοίκηση που τόσα χρόνια με την πολιτική τους υποβαθμίζουν και εξευτελίζουν στα μάτια του πολίτη και κατέληξαν πως:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ!

Αλλά αυτά είναι μόνο η αρχή.

Συνάδελφοι,

Όλα τα προηγούμενα χρόνια μάς εμπιστευθήκατε.

Μαζί καταγγείλαμε αυτή την πολιτική και μαζί αγωνιστήκαμε για να την ανατρέψουμε.

- με συλλογικές επεξεργασίες
- με μαζική συνδικαλιστική δράση
- με αγωνιστική διάθεση και συνέπεια
- χωρίς προσωπικά ή κομματικά συμφέροντα

Με τους αγώνες μας τη διετία αυτή κερδίσαμε πολλά. Αυτά καλούμαστε σήμερα να περιφρουρήσουμε. Δεν έχουμε άλλη επιλογή. Θα συνεχίσουμε τους αγώνες, εντείνοντας την παρουσία και τη δράση μας!

Σε μια νύχτα παίρνουν πίσω κατακτήσεις αιώνων,

Σε μια νύχτα «αναδιαιρθώνουν» τις Τεχνικές Υπηρεσίες με το σχέδιο «Καλλικράτης» με μοναδικά κριτήρια αυτά των όρων της Ε.Ε. και του ΔΝΤ και του νέου εκλογικού νόμου,

Σε μια νύχτα θα καταργήσουν οργανικές θέσεων μονίμων υπαλλήλων στο Δημόσιο αφού «ξεμπερδέψουν» οριστικά με τους συμβασιούχους.

Θα επιμεινουμε!

Σε συνεργασία με όλους τους μηχανικούς και τους άλλους εργαζόμενους διατρανώνουμε ότι:

ΔΕΝ ΘΑ ΔΕΧΤΟΥΜΕ:

Μείωση στο εισόδημά μας
Συρρίκνωση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων
Περισσότερα φορολογικά βάρη
Την παραπέρα διάλυση του Δημοσίου Τομέα
ΠΛΗΡΩΣΑΜΕ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ

ΠΑΡΑΤΑΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΩΝ	ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΣΡΩΝ	ΠΟΣΟΤΟ %
ΑΝ.Δ.Υ.Μ.Α.Κ. (Ανεξάρτητος)	24	-	9,8
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ	149	5	61,7
ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	10	-	4,1
ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ	61	2	25,0
ΕΓΚΥΡΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ	244	7	100,00

ΠΑΡΑΤΑΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΩΝ	ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΣΡΩΝ	ΠΟΣΟΤΟ %
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	22	1	8,9
ΑΝ.Δ.Υ.Μ.Α.Κ. (Ανεξάρτητος)	20	-	8,1
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ	130	6	52,4
ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	10	-	4,0
ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ	66	3	26,6
ΕΓΚΥΡΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ	248	10	100,00

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Πρόεδρος:

Βρέντζου Ειρήνη,

Αντιπρόεδρος:

Μαυρογιάννης Αντώνης,

Γενικός Γραμματέας:

Ορφανός Νίκος,

Ταμίας: Ρουκουνάκης Μανώλης,

Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας:

Κυρίτση Αναστασία,

Σύμβουλος:

Ανδριοπούλου Ευγενία και

Σύμβουλος:

Φουρναράκης Γιώργος.

ΕΚΛΕΧΘΗΚΑΝ

Για την Ελεγκτική Επιτροπή:

Από το Ανεξάρτητο Ψηφοδέλτιο

Ρουσαάκη Κατερίνα

Νικοπούδης Γιάννης

Από την Προοδευτική Ενωτική Παρέμβαση Μηχανικών Ανατολικής Κρήτης

Στρατάκης Μανώλης

Για την Αντιπροσωπεία της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ

Από το Ανεξάρτητο Ψηφοδέλτιο:

Βρέντζου Ειρήνη

Ορφανός Νίκος

Μαυρογιάννης Αντώνης

Μανουσάκη Ειρήνη

Βαρδάκης Φιλιοκτίστης

Καθηγεράκη Μαρία

Από την Προοδευτική Ενωτική Παρέμβαση Μηχανικών Ανατολικής Κρήτης:

Τσαγκαράκη Μαυράκη Αφρώ

Ταβερναράκης Γιώργος

Φουρναράκης Γιώργος

Από τη Δημοκρατική Κίνηση Μηχανικών Δ.Κ.Μ.:

Τριαματάκη Χαρά

ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Δεν έχει όριο η ευρηματικότητα της κάθε νέας κυβέρνησης στην «αναγκαία» διαδικασία που μπαίνει πάντα να αποκαταστήσει τους προϊστάμενους των υπηρεσιών του κόμματός της καθαιρώντας όσους είχε ορίσει η παλιότερη κυβέρνηση που περιμένουν πάλι για να αποκατασταθούν να έρθει το κόμμα τους στην εξουσία.

Αυτή τη φορά όμως τη μαγική συνταγή για το προβάδισμα των επιθυμητών προϊσταμένων συνοδεύει και νέα επίθεση ισοπεδωτικής αντιμετώπισης των απόφοιτων Πανεπιστημιακής (Π.Ε.) και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.), που προκάλεσε και συγχρηπτήρια επιστολή της ΕΕΤΕΜ στην κυβέρνηση.

Από το Ν 3839 (ΦΕΚ51/Α/29-03-10) για την επιλογή προϊσταμένων προβλέπεται και ενδεικτικά αναφέρουμε:

- Για την επιλογή προϊσταμένων Διευθύνσεων επιλέγονται ισότιμα οι ΠΕ και οι ΤΕ.
- Για την επιλογή προϊσταμένων τμημάτων αρκεί μόνο ο υπάλληλος να έχει Α' Βαθμό.
- Για πρώτη φορά διορίζονται μέλη του υπηρεσιακού συμβουλίου υπάλληλοι χωρίς Πανεπιστημιακή εκπαίδευση.
- Η συνέντευξη καλά κρατεί δίνοντας δυσανάλογα πολλά μόρια ενώ εισάγονται και γραπτές εξετάσεις, με επίσης πολλά μόρια.
- Αν κατά τη διάρκεια της συνέντευξης τα μέλη των επιτροπών κρίνουν ότι κάποιος είναι ακατάλληλος για την άσκηση των καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας, μπορούν με πλήρως αιτιολογημένη ομόφωνη απόφασή τους να τον αποκλείσουν από την επιλογή ανεξάρτητα από τη σειρά κατάταξης του με βάση τη βαθμολογία που συγκέντρωσε.
- Όμοια απόφαση αποκλεισμού μπορούν να εκδώσουν και τα Υπηρεσιακά Συμβούλια αν, από προσωπική γνώση και αντίληψη των μελών τους κρίνουν ότι ο υποψήφιος είναι ακατάλληλος για την άσκηση των καθηκόντων.

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΕΙΡΟΥ ΚΑΛΟΥΣ

Στην Ανάφη και τα εκεί διαδραματιζόμενα αναφερθήκαμε αναλυτικά σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας. Σήμερα παρουσιάζουμε εδώ την τελευταία εξέλιξη...

<http://www.avgi.gr/ArticleActionshow.action?articleID=547629>

ΛΑΜΑΚΗ 35
ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ / ΑΠΡ-ΜΑΙ-ΙΟΥΝ 2010 / ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΚΩΔΙΚΟΣ 6358

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΑΝΑΤ. ΚΡΗΤΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΒΑΝΝΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ
Αρχιτέκτων Έδρα: Ηράκλειο Κρήτης
Στ. Γεωργίου 18 - Τ.Κ. 71305 Τηλ. 2810-231471
Το φύλλο αυτό συντάχθηκε με ευθύνη των μελών της Δ.Ε. του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ
Κατοράκη Νίκου - Μπακίνο Κώστα - Σφακιανάκη Βάννας
και εκτυπώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2009 στην
ΤΥΠΟΚΡΕΤΑ Γ. ΚΑΖΑΝΑΚΗΣ Δ/ΧΟΙ Α.Β.Ε
ΒΙ.ΠΕ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΤΗΛ.: 2810 382800 www.kazanakis.gr

ΣΑΝΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΚΙΝΗΜΑ

Μια πολύ ενδιαφέρουσα ημερίδα για την προστασία και την ανάδειξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του Μοντέρνου Κινήματος στην Ελλάδα οργάνωσε ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων Ν. Ηρακλείου με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα των Μνημείων στις 18 Απριλίου 2010. Το θέμα των ομιλητών ήταν:

- της Μάρως Καρδαμίτση - Αδάμη,
«Το Μοντέρνο Κίνημα στην Ελλάδα: χθές, σήμερα, αύριο»,
 - του Βασίλη Κολώνα, «Η κληρονομιά του Μοντέρνου στην Αρχιτεκτονική του Τουρισμού στην Ελλάδα (1950-1970), και του Βασίλη Παλαντζά, «Νεώτερη αρχιτεκτονική κληρονομιά στο Ηράκλειο».
- Είναι πολύ σημαντικό το ότι αυξάνεται το ενδιαφέρον για την αρχιτεκτονική κληρονομιά του Μοντέρνου Κινήματος, που τα δείγματά της χάνονται ημέρα με την ημέρα με εξαιρετική ευκολία. Τι θα έχει μείνει άραγε όταν θα έχει εδραιωθεί η θέση να προστατευθούν και να αναδειχθούν; Το πιθανότερο είναι να επαναληφθεί ότι έχει συμβεί με τα αξιόλογα δείγματα προγενέστερων εποχών: να τα κλαίμε πάντα εκ των υστέρων....

Ημερίδα
ΣΑΒΒΑΤΟ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010, «Θέμα ΤΕΕ/ΤΑΚ»
«Κληρονομιά του Μοντέρνου Κινήματος της Πεννελίας Ένωσης Αρχιτεκτόνων»
ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010
ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
Η αρχιτεκτονική κληρονομιά του Μοντέρνου Κινήματος στην Ελλάδα
προστασία και ανάδειξη
10:00-11:00: Πρωινή
11:00-11:30: 1ο Μοντέρνο Κίνημα στην Ελλάδα: χθές, σήμερα, αύριο
11:30-12:00: Η κληρονομιά του Μοντέρνου Κινήματος στην Αρχιτεκτονική του Τουρισμού στην Ελλάδα (1950-1970)
12:00-12:30: Καφέ
12:30-13:00: Μοντέρνη αρχιτεκτονική κληρονομιά στο Ηράκλειο
13:00-14:00: Επίσημο κλείσιμο
14:00-14:30: ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΓΕΩΤΡΕΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ